

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (tretji senat)
z dne 15. junija 2005*

V zadevi T-349/03,

Corsica Ferries France SAS, s sedežem v Bastiji (Francija), ki jo zastopata
S. Rodrigues in C. Scapel, odvetnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata C. Giolito in H. van Vliet, zastopnika,
z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka,

* Jezik postopka: francoščina.

ob sodelovanju

Francoske republike, ki jo zastopata G. de Bergues in S. Ramet, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

in

Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA, s sedežem v Marseillu (Francija), ki jo je sprva zastopal H. Tassy, nato pa O. d'Ormesson in A. Bouin, odvetnika,

intervenientki,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije 2004/166/ES z dne 9. julija 2003 o pomoči za prestrukturiranje, ki jo Francija namenila družbi Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) (UL 2004, L 61, str. 13),

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (tretji senat),

v sestavi M. Jaeger, predsednik, V. Tiili, sodnica, in O. Czúcz, sodnik,

sodni tajnik: I. Natsinas, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave dne 18. novembra 2004

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

¹ V skladu s členom 87 ES:

„1. Razen če ta pogodba ne določa drugače, je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva s skupnim trgov, kolikor prizadene trgovino med državami članicami.

[...]

3. Kot združljivo s skupnim trgovom se lahko šteje naslednje:

[...]

c) pomoč za pospeševanje razvoja določenih gospodarskih dejavnosti ali določenih gospodarskih območij, kadar takšna pomoč ne spreminja trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi [...]"

2 Oddelek 8 Smernic Skupnosti o državnih pomočeh za pomorski promet (UL 1997, C 205, str. 5) določa, da za pomoči za prestrukturiranje pomorskih družb Komisija uporabi smernice o prestrukturiranju in reševanju podjetij v težavah.

3 V skladu s Smernicami Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah (UL 1999, C 288, str. 2, v nadaljevanju: smernice), ki veljajo od 9. oktobra 1999, Komisija navaja pogoje, pod katerimi se lahko zadevne pomoči razglasijo za združljive s skupnim trgovom v skladu s členom 87(3)(c) ES. V skladu s točko 3.2.2. teh smernic se ti pogoji nanašajo na upravičenčev status podjetja v težavah, obnovo sposobnosti preživetja, izogibanje neupravičenim izkrivljanjem konkurence, omejenost pomoči na najnižjo vsoto, določitev pogojev in obveznosti, ki so potrebni zato, da se prepreči, da bi pomoč izkrivila konkurenco v tolikšni meri, ki bi bila v nasprotju skupnim interesom, in popolno izvajanje načrta za prestrukturiranje.

4 Uredba Sveta (EGS) št. 3577/92 z dne 7. decembra 1992 o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami (pomorska

kabotaža) (UL L 364, str. 7) državam članicam nalaga odprtje nacionalnih trgov kabotaže. Člen 4 navedene uredbe določa, da kadar država članica sklene pogodbo o gospodarski javni službi, to stori na nediskriminatorni podlagi za vse ladjarje Skupnosti.

Dejansko stanje

1. Zadevne pomorske družbe

- 5 Tožeča stranka je pomorska družba, ki ponuja redne pomorske povezave iz celinske Francije (Toulon in Nica) in Italije (Savona in Livorno) na Korziko.

- 6 Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) je pomorska družba, ki zagotavlja redne povezave iz celinske Francije (Nica, Toulon, Marseille) na Korziko in v Severno Afriko (Tunizija in Alžirija) ter sezonske povezave od aprila do septembra do Sardinije.

- 7 SNCM je zdaj v 80 % lasti Compagnie générale maritime et financière (CGMF) in 20 % lasti Société nationale des chemins de fer (SNCF). Dejavnost družbe CGMF, katere 100 % kapitala je v neposredni lasti države Francije, je odobritev vsakega pomorskega prevoza, opremljanja ali najema ladij in kakršen koli prevzem deležev oziroma trgovska ali industrijska transakcija, ki je neposredno ali posredno povezana s to dejavnostjo.

- 8 SNCM ima manjšinski delež v Compagnie méridionale de navigation (CMN), pomorski družbi, ki deluje med Marseillem in Korziko in ki jo preko Compagnie méridionale de participation obvladuje skupina Stef-TFE.

2. Obveznosti gospodarske javne službe glede pomorskih povezav med celinsko Francijo in Korziko

- 9 Od leta 1948 se redni prevozi v pomorskem prometu med celinsko Francijo in Korziko zagotavljajo v okviru obveznosti obveznih gospodarskih javnih služb.
- 10 Do leta 1976 so se ti prevozi opravljali v sistemu, ki ga je deloma urejala francoska zakonodaja in so bili umeščeni v okvir nacionalnega monopola za kabotažo. V tem sistemu je država družbam, ki so opravljale storitve prevoza, izplačevala pavšalna nepovratna sredstva v zameno za zahteve gospodarske javne službe glede pristanišč, za katere je treba opravljati plovbo, rednih linij, frekvence, zmogljivosti nujenja storitev, uporabljenih tarif in posadke plovila.
- 11 V letu 1976 je Francija na podlagi načela ozemeljske celovitosti na novo določila pogoje za opravljanje gospodarske javne službe pomorskega prometa s Korziko. Cilj tega načela je omejitev neugodnosti, ki jo predstavlja otoška lega, in zagotovitev povezave z otokom na način, ki bi bil čim bolj podoben navadnim celinskim povezavam. Uveden je bil koncesijski sistem z opisom nalog, ki določa okvir gospodarske javne službe. Tako je bil s SNCM in CMN dne 31. marca 1976 sklenjen okvirni sporazum za dobo 25 let, katerega iztek je bil predviden 31. decembra 2001.

- 12 Od leta 1976 do leta 1982 je francoska vlada na podlagi navedenega okvirnega sporazuma določila podrobna pravila za zagotavljanje storitev.
- 13 Zakon z dne 30. julija 1982 o posebnem statusu regije Korzika je na korziško skupščino prenesel upravljanje ozemeljske kontinuitete v pogodbenem okviru z državo Francijo. Pozneje je zakon z dne 13. maja 1991 o statusu teritorialne skupnosti Korzike omenjeni skupščini podelil neomejeno pristojnost glede povezav z otokom. Od tedaj to storitev izvaja Office des transports de la Corse (OTC).
- 14 Od leta 1991 sta bila med OTC in dvema družbama koncesionarkama na podlagi okvirnega sporazuma sprejeta dva petletna sporazuma. Prvi od teh sporazumov (v nadaljevanju: sporazum iz leta 1991) je določil podrobna pravila za izvajanje gospodarske javne službe za obdobje 1991–1996, drugi pa (v nadaljevanju: sporazum iz leta 1996) za obdobje 1996–2001. Ta sporazuma sta opredelila tudi načela za izplačilo pavšalnih nepovratnih sredstev iz dodeljenih sredstev za ozemeljsko kontinuiteto v zameno za naložene obveznosti. Obveznosti gospodarske javne službe so v tem obdobju zajemale vse povezave iz treh pristanišč celinske Francije, tj. Nice, Toulona in Marseilla na Korziko.
- 15 V letu 2001 je teritorialna skupnost Korzike v skladu z Uredbo št. 3577/92 objavila javni razpis za izbiro izvajalca, ki bi bil od 1. januarja 2002 v okviru petletne pogodbe zadolžen za zagotovitev izpolnitve obveznosti gospodarske javne službe med celinsko Francijo in Korziko v zameno za finančna nadomestila. Glede na razvoj konkurence pri povezavah iz Toulona in Nice je teritorialna skupnost Korzike ocenila, da bi bilo treba take obveznosti gospodarske javne službe določiti samo za povezave iz Marseilla.
- 16 SNCM in CMN je bila skupaj dodeljena pogodba, pri čemer tožeča stranka ni kandidirala.

- 17 Na podlagi „sporazuma o delegiranju gospodarske javne službe“ (v nadaljevanju: sporazum iz leta 2002), sklenjenega med lokalno skupnostjo Korzike in OTC, sta SNCM in CMN kot pooblaščenki od 1. januarja 2002 dolžni zagotoviti opravljanje rednih pomorskih prevozov na povezavah med Marseillem in Korziko pod pogojem, da spoštujeta določene obveznosti gospodarske javne službe glede frekvence, zmogljivosti, urnikov, tarif (minimalnih cen glede na sezono, obveznih popustov za določene kategorije oseb) in kakovosti storitve. V skladu s tem sporazumom se te obveznosti izpolnijo v zameno za „referenčno“ finančno nadomestilo, ki letno pada in katerega znesek, določen na podlagi napovedi prihodkov, se konec vsakega leta popravi glede na odstopanja med napovedanimi in dejanskimi prihodki. V skladu s sporazumom je najvišji znesek finančnega nadomestila za zadevno obdobje 326,85 milijona EUR za SNCM in 128,2 milijona EUR za CMN oziroma skupno 455,05 milijona EUR. Sporazum iz leta 2002 poleg tega določa, da je končno letno finančno nadomestilo vsakega pooblaščenca omejeno na operativno obratovalno izgubo, nastalo zaradi obveznosti gospodarske javne službe, ob upoštevanju zmernega donosa ladij v razmerju z njihovo dejansko uporabo, pri čemer je zmerni donos določen na 15 % prodajne vrednosti ladij, kot jo opredeljuje sporazum. Sporazum iz leta 2002 se izteče 31. decembra 2006, razen če se stranke skupaj ne dogovorijo, da se izteče prej.

Upravni postopek

1. Pomoč družbi SNCM za nadomestitev obveznosti gospodarske javne službe v okviru sporazuma iz leta 1991 in sporazuma iz leta 1996

- 18 Komisija je 22. decembra 1998 zaradi pritožb zoper pomoči, ki so bile za prevoz potnikov med Korziko in Italijo dodeljene Corsici Marittima, hčerinski družbi SNCM, Francoski republiki sporočila svojo odločitev, da uvede formalni postopek

preiskave pomoči na podlagi člena 93(2) Pogodbe ES (postal člen 88(2) ES) (UL 1999, C 62, str. 9). Ta zadeva je bila vpisana pod opravilno številko C-78/98.

- 19 Komisija je 28. februarja 2001 zaradi novih pritožb glede pomoči, ki jih je za pokritje stroškov svojih obveznosti gospodarske javne službe prejela SNCM, Francoski republiki sporočila svojo odločitev o uvedbi formalnega postopka preverjanja pomoči na podlagi člena 88(2) ES (UL 2001, C 117, str. 9). Ta zadeva je bila vpisana pod opravilno številko C-14/01.
- 20 Z Odločbo 2002/149/ES z dne 30. oktobra 2001 o državnih pomočeh, ki jih je Francija izplačala SNCM (UL 2002, L 50, str. 66), je Komisija ob tem, da je končala postopke, uvedene v zadevah C-78/98 in C-14/01, ocenila, da so bile pomoči v znesku 787 milijonov EUR, ki so bile SNCM dodeljene za obdobje med leti 1991 in 2001 iz naslova nadomestila za obveznosti gospodarske javne službe, ki so proti Korziki zagotovljene iz treh pristanišč na celinski Franciji, in sicer Nice, Toulona in Marseilla, združljive z skupnim trgom na podlagi člena 86(2) ES. Zoper to odločbo na Sodišče prve stopnje ni bila vložena ničnostna tožba.

2. Državne pomoči za reševanje in prestrukturiranje v korist SNCM

- 21 Francoski organi so 20. decembra 2001 Komisijo obvestili o predplačilu 22,5 milijonov EUR SNCM iz blagajne CGMF iz naslova pomoči za reševanje. Ker je bila ta pomoč SNCM že delno izplačana, je bila registrirana pod številko NN 27/2002 (nekdanja N 849/2001).

- 22 Z dopisom z dne 18. februarja 2002 je Francoska republika Komisiji priglasila načrtovano pomoč za prestrukturiranje v korist SNCM. Predlagana pomoč za prestrukturiranje je obsegala dokapitalizacijo SNCM preko CGMF v višini 76 milijonov EUR in s tem dvigom lastnega kapitala SNCM s 30 milijonov na 106 milijonov EUR. To pomoč je Komisija registrirala kot pomoč, priglašeno pod številko N 118/2002.
- 23 Z odločbo C(2002)2611 konč. z dne 17. julija 2002 je Komisija v okviru predhodnega postopka preučitve pomoči, določenega v členu 88(3) ES, odobrila pomoč za reševanje v korist SNCM. V svoji odločbi je Komisija poudarila, da je priglašena pomoč izpolnjevala vseh pet meril, ki jih v zvezi s tem določajo smernice, zlasti pogoj zagotovila države Francije, da priglasí načrt za prestrukturiranje. Zoper to odločbo na Sodišče prve stopnje ni bila vložena ničnostna tožba.
- 24 Komisija se je v dopisu z dne 19. avgusta 2002, ki ga je naslovila na Francosko republiko, potem ko je v skladu s predhodno preučitvijo ugotovila, da priglašena pomoč za prestrukturiranje poraja dvome glede združljivosti s skupnim trgov, odločila za uvedbo formalnega postopka preiskave, določenega v členu 88(2) ES v skladu s členoma 4(4) in 6 Uredbe Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [88] Pogodbe ES (UL L 83, str. 1, v nadaljevanju: odločitev o uvedbi formalnega postopka preiskave). Priglašena pomoč je bila registrirana pod novo številko C-58/2002.
- 25 Z dopisom z dne 8. oktobra 2002, ki je bil odposlan skupaj s prilogami dne 15. oktobra, so francoski organi Komisiji sporočili svoje pripombe na odločbo o uvedbi formalnega postopka preiskave.

- 26 Odločba o uvedbi formalnega postopka preiskave je bila 11. decembra 2002 skupaj s povzetkom objavljena v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* (UL C 308, str. 29). Zainteresirane stranke so bile pozvane, da v od objave predložijo svoje pripombe k načrtovani pomoči.
- 27 Z dopisom z dne 8. januarja 2003 je tožeča stranka Komisiji predložila svoje pisne pripombe glede odločbe o uvedbi formalnega postopka preiskave. Komisija je poleg tega prejela pripombe skupine Stef-TFE in različnih regionalnih ali lokalnih organov. Komisija je vse prejete pripombe sporočila Francoski republiki in ji s tem dala možnost, da jih komentira.
- 28 Komisija je imela 4. februarja 2003 na predlog tožeče stranke z njo sestanek, na katerem ji je ta predala dodatne dokumente.
- 29 Z dopisom z dne 10. februarja 2003 so francoski organi Komisiji predložili svoje argumente, s katerimi naj bi dokazali, da je načrtovana pomoč spoštovala smernice, in opis novih zagotovil glede razvoja delovne sile in plač, obvladovanja vmesnih porab in tarifne politike SNCM.
- 30 Z dopisom z dne 13. februarja 2003 so francoski organi Komisiji predložili svoje komentarje na pripombe tožeče stranke in Stef-TFE.

- 31 Z dopisom z dne 21. februarja 2003 so francoski organi odgovorili na dodatna vprašanja, ki jih je Komisija zastavila v dopisu z dne 10. februarja 2003.
- 32 S telefaksom, poslanim 27. maja 2003, so francoski organi Komisiji sporočili svoje pripombe na dokumente, ki jih je tožeča stranka izročila Komisiji 4. februarja 2003 in ki jih je slednja posredovala naprej francoskim organom z dopisom z dne 21. februarja 2003.
- 33 Komisija je 9. julija 2003 sprejela Sklep 2004/166/ES o pomoči za prestrukturiranje, ki jo bo Francija namenila družbi SNCM (UL 2004, L 61, str. 13), in ta odločba je predmet te ničnostne tožbe (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).
- 34 V izeku izpodbijane odločbe je navedeno:

„Člen 1

Pomoč za prestrukturiranje, ki jo bo Francija namenila [SNCM], je v skladu s skupnim trgom pod pogoji, določenimi v členih od 2 do 5.

Člen 2

Družba SNCM se zaveže, da od dneva vročitve te odločbe do 31. decembra 2006 ne bo nabavila novih ladij ali podpisala pogodb ali naročil za najem ali za gradnjo novih ladij ali njihovo obnovo.

Družba SNCM lahko od dneva vročitve te odločbe do 31. decembra 2006 posluje samo z enajstimi ladjami, ki jih podjetje SNCM že ima v lasti, in sicer: *Napoléon Bonaparte*, *Danielle Casanova*, *Île de Beauté*, *Corse*, *Liamone*, *Aliso*, *Méditerranée*, *Pascal Paoli*, *Paglia Orba*, *Monte Cinto* in *Monte d'Oro*.

Če mora družba SNCM zaradi višje sile zamenjati eno od svojih ladij pred 31. decembrom 2006, Komisija lahko tako zamenjavo odobri na podlagi utemeljenega sporočila Francije.

Člen 3

Skupina SNCM odproda vse svoje neposredne in posredne deleže v naslednjih družbah:

— Amadeus France,

- Compagnie Corse Méditerranée,

- Société civile immobilière Schuman,

- Société méditerranéenne d'investissements et de participations,

- Someca.

Namesto odprodaje svojih deležev v Société méditerranéenne d'investissements et de participations lahko SNCM proda edina sredstva te družbe, tj. *Southern Trader*, in to hčerinsko družbo zapre.

Odprodajo lahko francoski organi po izbiri izpeljejo bodisi z javno ponudbo bodisi s pozivom interesentom po predhodnem oglaševanju, ki določa vsaj dvomesečni rok za odgovor.

Francija Komisiji predloži dokaze o vseh odprodajah. Na slabe ponudbe, ki jih bo prejela SNCM, se ne bo mogoče sklicevati zato, da se odprodaje ne opravijo. Če ne bo prispela nobena ponudba in če Francija lahko dokaže, da so bili sprejeti vsi potrebni ukrepi oglaševanja, se pogoj, določen v prvem pododstavku, šteje za izpolnjenega.

Člen 4

Za vse linije z namembnim krajem na Korziki se SNCM od vročitve te odločbe do 31. decembra 2006 v okviru objavljenih tarif vzdrži kakršne koli tarifne politike, ki bi ponujala nižje cene, kot so cene vsakega izmed njenih konkurentov za ekvivalentne namembne kraje in prevoze ter za iste datume.

Komisija si pridrži pravico, da uvede postopek preiskave za kakršno koli ugotovljeno neizpolnitev pogojev, določenih s to odločbo, in zlasti pogoja iz prvega pododstavka.

Pogoj iz prvega pododstavka je izpolnjen, če so cene za ekvivalentne namembne kraje in prevoze, ki jih objavi SNCM, vsak dan višje od najnižjih promocijskih cen, ki jih objavi kateri koli izmed njegovih konkurentov.

Pogoj iz prvega pododstavka se ne uporablja več, če z inflacijo usklajene cene navedenih konkurentov postanejo višje od tarif SNCM, ki veljajo v referenčnem letu 1996.

Francija pošlje Komisiji vsako leto do 30. junija vse potrebne elemente, zato da izkaže, da je bil za predhodno koledarsko leto ta pogoj za vse prevoze na Korziko ali z nje pravilno izpolnjen.

Člen 5

V skladu z zagotovitvi, ki so jih v načrtu za prestrukturiranje sprejeli francoski organi, je letno število ladijskih povratnih voženj na različnih pomorskih povezavah s Korziko do 31. decembra 2006 omejeno s pragovi, določenimi v tabeli 3 te odločbe, razen v primeru posebnih razlogov, za katere SNCM ne odgovarja in ki bi jo zavezovali k prenosu določenih povratnih voženj na druga pristanišča in razen v primeru spremembe obveznosti gospodarske javne službe, ki jo ima podjetje.

Člen 6

Franciji se od vročitve te odločbe dovoli, da s prvim izplačilom zneska 66 milijonov evrov dokapitalizira SNCM.

Do konca obdobja prestrukturiranja, tj. do 31. decembra 2006, bo Komisija na predlog francoskih organov lahko odločila, da kasneje odobri drugo izplačilo SNCM, ki bo enako razliki med preostalimi 10 milijoni evrov in prihodkom od odprodaj, zahtevanih v členu 3, na način, ki je določen v omenjenem členu.

Tako odločitev je mogoče sprejeti samo, če se dejanja, ki jih zahteva člen 3, izvršijo, če dohodek od odprodaj ne preseže 10 milijonov evrov in če so bili pogoji, ki jih določajo členi 2, 4 in 5 spoštovani, kar pa ne posega v pristojnost Komisije, da glede na okoliščine primera zaradi nespoštovanja enega izmed teh pogojev uvede formalni postopek preiskave. V nasprotnem primeru se drugi obrok pomoči ne izplača.

Člen 7

Francija sporoči Komisiji v roku šestih mesecev od dneva vročitve te odločbe ukrepe za njeno izvršitev.

[...]“

Postopek in predlogi strank

35 Tožeča stranka je vložila to tožbo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 13. oktobra 2003.

36 Francoska republika je z vlogo v sodnem tajništvu dne 3. februarja 2004 predlagala intervencijo v podporo predlogov Komisije.

37 SNCM je z vlogo v sodnem tajništvu 26. februarja 2004 predlagala udeležbo v podporo predlogov Komisije.

38 S sklepom z dne 10. marca 2004 je bila Francoski republiki intervencija dovoljena.

- 39 S sklepom z dne 30. marca 2004 je bila SNCM intervencija dovoljena.
- 40 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Sodišče prve stopnje (tretji senat) odločilo, da začne ustni postopek in v okviru ukrepov procesnega vodstva stranke pozvalo, naj odgovorijo na pisna vprašanja. Stranke so se na te zahteve odzvale v določenih rokih.
- 41 V svojih odgovorih so stranke obvestile Sodišče prve stopnje o tem, da je Komisija 8. septembra 2004 sprejela Odločbo C(2004)3359 konč. (v nadaljevanju: odločba z dne 8. septembra 2004), ki spreminja izpodbijano odločbo. Po dodatnem pisnem vprašanju Sodišča prve stopnje so bile glavne stranke prisiljene zavzeti stališče o posledicah te odločbe za to tožbo.
- 42 Stranke so svoje ustne navedbe in svoje odgovore na ustna vprašanja Sodišča prve stopnje podale na javni obravnavi 18. novembra 2004.
- 43 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:
- izpodbijano odločbo razglasi za nično;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.

44 Komisija skupaj s Francosko republiko in SNCM, intervenientkama, Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravno stanje

45 V utemeljitev te ničnostne tožbe tožeča stranka navaja dva tožbena razloga. Prvi tožbeni razlog izhaja iz kršitve člena 253 ES zaradi nezadostne obrazložitve izpodbijane odločbe. Drugi pritožbeni razlog izhaja iz kršitve člena 87(3)(c) ES, Uredbe št 659/1999 in smernic, ker je v izpodbijani odločbi dejansko stanje napačno ugotovljeno in so pri njej podane očitne napake pri presoji.

46 Vendar pa je treba najprej preučiti morebitne posledice odločbe z dne 8. septembra 2004 za to tožbo.

1. Predhodna ugotovitev glede posledic odločbe z dne 8. septembra 2004 za to tožbo

47 Treba je poudariti, da je Komisija v skladu z besedilom svoje odločbe z dne 8. septembra 2004 spremenila izpodbijano odločbo, da, prvič, kot je navedeno

v drugi uvodni izjavi te nove odločbe, družbi SNCM dovoli, da ladjo *Asco* zamenja z ladjo *Aliso* s seznama ladij iz člena 2 izpodbijane odločbe, tj. seznama ladij, s katerimi lahko družba SNCM posluje v obdobju prestrukturiranja in, drugič, da ob upoštevanju težav, ki jih ima s prodajo ladje *Asco*, proda bodisi to ladjo bodisi ladjo *Aliso*.

- 48 Kljub temu pa je treba spomniti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso v okviru ničnostne tožbe na podlagi člena 230 ES zakonitost akta Skupnosti presojati glede na dejanske in pravne elemente, ki so obstajali na dan, ko je bil akt sprejet (Sodba sodišča prve stopnje z dne 25. junija 1998 v združenih zadevah *British Airways* in drugi proti Komisiji, T-371/94 in T-394/94, Recueil str. II-2405, točka 81).
- 49 Dalje v konkretnem primeru ne kaže, da bi bili zaradi odločbe z dne 8. septembra 2004 določeni tožbeni razlogi in trditve, ki jih v utemeljitev te tožbe navaja tožeča stranka, brezpredmetni. Poleg tega v odgovoru na pisno vprašanje Sodišča prve stopnje niti tožeča stranka niti Komisija nista zatrjevali take posledice.
- 50 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da odločba z dne 8. septembra 2004 v ničemer ne vpliva na to ničnostno tožbo zoper izpodbijano odločbo.

2. Prvi tožbeni razlog, ki izhaja iz kršitve člena 253 ES zaradi nezadostne obrazložitve izpodbijane odločbe

- 51 S tem tožbenim razlogom tožeča stranka meni, da je izpodbijana odločba nezadostno obrazložena glede narave zadevnega ukrepa pomoči in narave dela

pomoči kot nadomestila za gospodarsko javno službo, odprave dvomov zaradi katerih je bil uveden formalni postopek preiskave, presoje obnove sposobnosti preživetja, realističnosti predvidenih potekov prestrukturiranja in določitve nestrategskih deležev.

Predhodne ugotovitve glede obsega tožbenega razloga

52 Treba je opozoriti, da je v skladu s sodno prakso tožbeni razlog, ki izhaja iz kršitve člena 253 ES, drugačen tožbeni razlog, kot tisti, ki izhaja iz očitno napačne presoje. Medtem ko prvi, ki zajema neobstoj ali nezadostnost obrazložitve, spada med bistvene kršitve postopka v smislu člena 230 ES in je razlog javnega reda, na katerega mora paziti sodišče Skupnosti, spada drugi, ki se nanaša na zakonitost odločitve po temelju, med kršitve pravnega pravila, ki se nanaša na uporabo Pogodbe v smislu istega člena 230 ES, in ga lahko sodišče Skupnosti obravnava samo, če ga navaja tožeča stranka. Obveznost obrazložitve je zato vprašanje, ki se razlikuje od vprašanja utemeljenosti obrazložitve (sodbe Sodišča z dne 2. aprila 1998 v zadevi Komisija proti Sytraval in Brink's France, C-367/95 P, Recueil str. I-1719, točka 67, z dne 22. marca 2001 v zadevi Francija proti Komisiji, C-17/99, Recueil str. I-2481, točka 35, in z dne 29. aprila 2004 v zadevi Nizozemska proti Komisiji, C-159/01, Recueil, str. I-4461, točka 65; sodba Sodišča prve stopnje z dne 13. januarja 2004 v zadevi Thermenhotel Stoiser Franz in drugi proti Komisiji, T-158/99, Recueil, str. II-1, točka 97).

53 V konkretnem primeru je treba ugotoviti, da se tožeča stranka s svojim prvim tožbenim razlogom omejuje na to, da, kot izrecno izhaja iz naslova omenjenega pritožbenega razloga v tožbi („Bistvene kršitve postopka: odsotnost obrazložitve“) in razvijanj v le-tej, zlasti v točkah 17, 18 in 43 tožbe – ki omenjajo bistveno kršitev postopka, kršitev sodne prakse glede člena 253 ES in potrebe po razglasitvi ničnosti

izpodbijane odločbe glede na njeno „zunanjo zakonitost“ – kot tudi tretjega in četrtega odstavka povzetka tožbe, ki ga je naredila tožeča stranka – ki zatrjujejo „odsotnost obrazložitve“ glede zgoraj navedenih točk – zatrjuje, da je izpodbijana odločba v določenih pogledih nezadostno obrazložena, s čimer krši člen 253 ES.

- 54 Treba je poudariti, da tako določen obseg tega tožbenega razloga za stranki ni sporen. Opozoriti je namreč treba, da je tožeča stranka v odgovor na stališča Komisije in Francoske republike, tako kot izhaja iz točke 3 replike, opozorila, da s tem pritožbenim razlogom Komisiji očita „odsotnost“ oziroma „neizpolnitev obveznosti“ obrazložitve.
- 55 V preostalem pa iz vloge izhaja, da razliko med obveznostjo obrazložitve in očitno napačno presojo tožeča stranka dobro pozna, ker potem ko je prvi tožbeni razlog namenila za dvom v zadostnost obrazložitve izpodbijane odločbe, z drugim tožbenim razlogom (naslovljenim „Kršitev Pogodbe ES in pravil za uporabo: napačna vsebinska ugotovitev dejanskega stanja in očitno napake pri presoji“), ki izhaja iz kršitve člena 87(3) ES in smernic, zatrjuje, da izpodbijana odločba vsebuje očitne napake pri presoji. Enako razlikovanje se pojavi tudi v povzetku tožbe, v katerem tožeča stranka v tretjem odstavku navaja, da „tožba zasleduje razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe iz dveh razlogov – odsotnosti obrazložitve in zaradi vsebinskih in očitnih napak pri presoji“. Podobno tožeča stranka v repliki, potem ko je vzela na znanje stališča, ki sta jih o tej točki navedli Komisija in Francoska republika, ponovno potrjuje, da po eni strani zatrjuje neizpolnitev obveznosti obrazložitve in po drugi strani očitne napake pri presoji.
- 56 V teh okoliščinah je treba za prvi tožbeni razlog, ki ga v utemeljitev te tožbe navaja tožeča stranka, ob upoštevanju tega, da so očitki tožeče stranke, katerih namen je izpodbijanje utemeljenosti izpodbijane odločbe, povzeti v okviru drugega tožbenega razloga, šteti, kot da izhaja izključno iz kršitve člena 253 ES, zato ker je izpodbijana odločba glede določenih vprašanj nezadostno obrazložena.

- 57 Treba pa je kljub temu ugotoviti, da, kot pravilno poudarja Komisija in jo v tej točki podpira Francoska republika, namen več očitkov in trditev, ki jih tožeča stranka izpostavlja v okviru prvega tožbenega razloga, ni dokazati nezadostnosti obrazložitve izpodbijane odločbe, pač pa njeno napačnost. S tem, pod pretvezo izpodbijanja obrazložitve izpodbijane odločbe, tožeča stranka v resnici izpodbija njeno utemeljenost.
- 58 Kot pa je Sodišče že odločilo, Sodišče prve stopnje ne more iz naslova nadzora spoštovanja obveznosti obrazložitve po temelju preučevati zakonitosti razlogov, ki jih v utemeljitev svoje odločitve navaja Komisija (zgoraj v točki 52 navedena sodba Francija proti Komisiji, točka 38).
- 59 Iz tega sledi, da so v okviru razloga, ki izhaja iz neobstoja ali nezadostnosti obrazložitve, očitki in trditve, katerih namen je izpodbijanje utemeljenosti izpodbijane odločbe, brezpredmetni in neupoštevni (glej v tem smislu zgoraj v točki 52 navedeno sodbo v zadevi Thermerhotel Stoiser Franz in drugi proti Komisiji, točka 97; sodbe Sodišča prve stopnje z dne 20. aprila 1999 v združenih zadevah Limburgse Vinyl Maatschappij in drugi proti Komisiji, od T-305/94 do T-307/94, od T-313/94 do T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 in T-335/94, Recueil, str. II-931, točka 389; z dne 28. februarja 2002 v zadevi Compagnie générale maritime in drugi proti Komisiji, T-86/95, Recueil, str. II-1011, točka 425, in z dne 30. septembra 2003 v združenih zadevah Atlantic Container Line in drugi proti Komisiji, T-191/98, od T-212/98 do T-214/98, Recueil, str. II-3275, točki 1175 in 1176).
- 60 Ker je tožeča stranka izrecno potrdila, da prvi tožbeni razlog izključno izhaja iz neobstoja obrazložitve in ker iz predstavitve tožbe izhaja, da se omenjena tožeča stranka zaveda razlike med neobstojem obrazložitve in napačnostjo obrazložitve, Sodišče prve stopnje ni tisto, ki ponovno okvalificira očitke, navedene v okviru tega tožbenega razloga, katerih namen je v resnici izpodbijanje utemeljenosti izpodbijane odločbe. Ta še bolj pride do izraza, kot npr. v obravnavanem primeru, ko tožeča stranka navaja drugi tožbeni razlog, ki izhaja iz obstoja očitnih napak pri presoji, v okviru katerega določene od teh očitkov na novo razvija z namenom izpodbijanja utemeljenosti izpodbijane odločbe.

- 61 Zato je treba v okviru tega tožbenega razloga zgolj preučiti, ali je izpodbijana odločba v pravno zadostni meri obrazložena. Očitke in trditve tožeče stranke, razvite v okviru tega tožbenega razloga, katerih namen je v resnici podvomiti v utemeljenost omenjene odločbe, pa je treba kot neupoštevne zavriniti.

Očitki glede obrazložitve izpodbijane odločbe

Uvodne ugotovitve

- 62 Treba je opozoriti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso obseg obveznosti obrazložitve odvisen od narave zadevnega akta in konteksta, v katerem je bil ta sprejet. Obrazložitev mora na jasen in nedvoumen način podati razloge institucije, ki je ukrep sprejela, tako da po eni strani zadevnim osebam omogoči, da se seznanijo z utemeljitvami sprejetega ukrepa in lahko branijo svoje pravice ter preverijo, če je odločba utemeljena ali ne, in po drugi strani, da sodišču Skupnosti omogoča izvajanje nadzora zakonitosti (zgoraj v točki 52 navedena sodba Komisija proti Sytraval in Brink's France, točka 63; sodbe Sodišča prve stopnje z dne 6. marca 2003 v združenih zadevah Westdeutsche Landesbank Girozentrale proti Komisiji, T-228/99 in T-233/99, Recueil, str. II-435, točka 278, in z dne 14. januarja 2004 v zadevi Fleuren Compost proti Komisiji, T-109/01, Recueil, str. II-127, točka 119).
- 63 Ne zahteva se, da obrazložitev navede vse upoštevne dejanske in pravne elemente, saj je treba vprašanje o tem, ali obrazložitev akta izpolnjuje zahteve člena 253 ES, presoditi ne samo ob upoštevanju njegovega besedila, ampak tudi njegovega konteksta, kot tudi skupka pravnih pravil, ki zadevno področje urejajo (zgoraj v točki 52 navedena sodba Francija proti Komisiji, točka 36; sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. junija 2000 v združenih zadevah Alzetta in drugi proti Komisiji, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, od T-600/97 do T-607/97, T-1/98, od T-3/98 do T-6/98 in T-23/98, Recueil, str. II-2319, točka 175, in zgoraj v točki 62 navedeni, sodba Westdeutsche Landesbank Girozentrale proti Komisiji, točka 279).

- 64 Komisija zlasti ni dolžna zavzeti stališča do vseh trditev, ki so jih pred njo navajale zadevne osebe, temveč zanjo zadošča, da navede dejstva in pravne ugotovitve, ki so bistvenega pomena za odločbo (sodbe Sodišča prve stopnje z dne 8. junija 1995 v zadevi Siemens proti Komisiji, T-459/93, Recueil, str. II-1675, točka 31, in zgoraj v točki 62 navedena sodba Westdeutsche Landesbank Girozentrale proti Komisiji, točka 280). Tako je Sodišče že odločilo, da Komisija ni bila dolžna zavzeti stališča o zadevah, ki so bile nepomembne, neznačilne ali očitno drugotnega pomena (zgoraj v točki 52 navedena sodba Komisija proti Sytraval in Brink's France, točka 64).
- 65 Pri opredelitvi ukrepa pomoči obveznost obrazložitve zahteva, da so navedeni razlogi, zaradi katerih Komisija meni, da za obravnavani ukrep velja člen 87(1) ES (zgoraj v točki 62 navedena sodba Westdeutsche Landesbank Girozentrale proti Komisiji, točka 281).
- 66 Glede združljivosti državne pomoči za prestrukturiranje s členom 87(3)(c) ES iz sodne prakse izhaja, da je obveznost obrazložitve izpolnjena, če odločba Komisije navaja razloge, zaradi katerih meni, da so pomoči utemeljene glede na pogoje, določene s smernicami, zlasti obstoj načrta za prestrukturiranje, zadovoljiv prikaz glede dolgoročne sposobnosti preživetja in sorazmernost pomoči glede na prispevek njihovega upravičenca (glej v tem smislu zgoraj v točki 52 navedeno sodbo Francija proti Komisiji, točka 37, in sodbo Sodišča prve stopnje z dne 30. aprila 1998 v zadevi Vlaamse Gewest proti Komisiji, T-214/95, Recueil, str. II-717, točka 102; glede drugih ureditev Skupnosti na področju državnih pomoči pa zgoraj v točki 62 navedeno sodbo Fleuren Compost proti Komisiji, točka 125).
- 67 Glede na ta načela je torej treba preučiti, ali je v konkretnem primeru izpodbijana odločba dovolj obrazložena.

Narava obravnavanega ukrepa in narava dela pomoči kot nadomestila za gospodarsko javno službo

- 68 Tožeča stranka zatrjuje, da je izpodbijana odločba nezadostno obrazložena glede določitve zneska prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo. Navaja, da ji Komisija ni predstavila za ta namen uporabljenega strokovnega poročila, da izpodbijana odločba ne pojasnjuje razloga, zaradi katerega je dodelitev sredstev za amortizacijo *Liamone* upoštevana, čeprav ta ladja ni bila potrebna za izvajanje prenosa gospodarske javne službe, in da ne dopušča določitve realnega dela nadomestila za gospodarsko javno službo v celotnem znesku pomoči.
- 69 Za uvod je treba poudariti, da je Komisija v uvodni izjavi 259 izpodbijane odločbe menila, da je bil, neodvisno od potrebe po analizi pomoči iz naslova pomoči za prestrukturiranja, del pomoči, ki ustreza prenizkemu nadomestilu za gospodarsko javno službo za obdobje 1991–2001, na podlagi člena 86(2) ES združljiv za skupnim trgom.
- 70 Zdi se, da je Komisija za določitev zneska prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo v uvodnih izjavah 256 in 257 izpodbijane odločbe izračunala znesek izgub, ki jih je SNCM imela med leti 1991 in 2001 za vse povezave s Korziko, za katere so veljale obveznosti gospodarske javne službe. V zvezi s tem pojasnjuje, da se je za obdobje 1991–1999 oprla na poslovni rezultat pred obdavčenjem za povezave s Korziko, kot je ugotovljen z strokovnim poročilom, uporabljenim v okviru odločbe 2002/149, zmanjšanim za presežek, ustvarjen pri ladjah, medtem ko je za obdobje 2000–2001, ki ga zgoraj navedeno poročilo ne zajema, sama v skladu s pristopom, uporabljenim v odločbi 2002/149, ponovno izračunala poslovni rezultat pred obdavčenjem za povezave s Korziko, s tem da je odštela rezervacije, ki so že vštete med priglašene stroške prestrukturiranja, ker v teh dveh letih ni prišlo do nobene

odprodaje ladij. Glede morebitnih izgub v letu 2002 na povezavi Marseille–Korzika Komisija navaja, da omenjenih izgub ni mogoče sprejeti „ob upoštevanju dejstva, da so, v nasprotju s tem, kar je veljalo za sporazuma iz leta 1991 in 1996, od 1. januarja 2002 tarife za opravljanje povezave Korzike iz Marseilla in zneske finančnega nadomestila pogodbeno določili organi oblasti in SNCM“.

- 71 Na tej podlagi Komisija v uvodni izjavi 258 izpodbijane odločbe zaključuje, da skupek poslovnih rezultatov, katerim so dodani presežki, ustvarjeni z ladjami, ki so bile prodane v tem obdobju in stroški prestrukturiranja za celotno obdobje 1991–2001, znaša 53,48 milijona EUR. Povzetek izračuna, ki ga je opravila Komisija, je povzet v uvodni izjavi 257, tabela 11, izpodbijane odločbe.
- 72 Vendar pa je Komisija v uvodni izjavi 260 izpodbijane odločbe ocenila, da je treba obravnavano pomoč v celoti preučiti kot pomoč za prestrukturiranje, ker so francoski organi iz naslova pomoči za prestrukturiranje priglasili pomoč v višjem znesku, ki znaša 76 milijonov EUR, in je bil na tej podlagi uveden formalni postopek preiskave, določen v členu 88(2) ES. Ta preučitev je predmet uvodnih izjav od 261 do 367 izpodbijane odločbe.
- 73 V teh okoliščinah je treba kot brezpredmeten zavrni očitek tožeče stranke, ki izhaja iz tega, da izpodbijana odločba ni v pravno zadostni meri obrazložena glede spoštovanja pogojev, določenih s členom 86(2) ES. Ker je Komisija ocenila, da je treba celotno pomoč 76 milijonov EUR, vključno z delom, ki ustreza prenizkemu nadomestilu za gospodarsko javno službo v znesku 53,48 milijonov EUR, v okviru preučitve, ki je predmet uvodnih izjav od 261 do 367 izpodbijane odločbe, presoditi kot pomoč za prestrukturiranje, neobstoja obrazložitve glede združljivosti omenjenega zneska prenizkega nadomestila s členom 86(2) ES kot taka ne more povzročiti razglasitve ničnosti izpodbijane odločbe, ker razloge zanjo podajajo uvodne izjave glede presoje pomoči kot pomoči za prestrukturiranje.

- 74 Vendar pa je treba preučiti očitek tožeče stranke glede nezadostne obrazložitve izpodbijane odločbe, kar zadeva določitev zneska prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo. Komisija je namreč v uvodni izjavi 327 izpodbijane odločbe v okviru presoje omejenosti pomoči na najnižjo vsoto glede na smernice ocenila, da je bil del pomoči, ki ustreza omenjenemu prenizkemu nadomestilu, potreben za prestrukturiranje SNCM. Tako lahko morebitna odsotnost obrazložitve glede določitve zneska prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo vpliva na presojo pomoči kot pomoči za prestrukturiranje.
- 75 V zvezi s tem pa je vendarle treba ugotoviti, da je obrazložitev v uvodnih izjavah od 256 do 260 izpodbijane odločbe, ki poda merila, ki jih je Komisija upoštevala za določitev zneska prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo, in tudi metodo izračuna, ki je bila za ta namen uporabljena, taka, da zadevnim osebam omogoči, da se seznanijo z utemeljitvami sprejetega ukrepa, zato da lahko branijo svoje pravice in preverijo, če je odločba utemeljena ali ne, in sodišču Skupnosti omogoča izvajanje nadzora zakonitosti.
- 76 Nobena trditev ali očitek, ki ga navaja tožeča stranka, ni tak, da bi izpodbijal to ugotovitev.
- 77 Prvič, glede tega, da Komisija tožeči stranki ni predložila strokovnega poročila, Sodišče prve stopnje poudarja, da je ta očitek za morebitno ugotovitev kršitve obveznosti obrazložitve neupoštevten. Tudi če bi bilo to ugotovljeno, tako neposredovanje v ničemer ne more pomeniti neobstvoja ali nezadostnosti obrazložitve izpodbijane odločbe. S tem očitkom bi se tožeča stranka v najboljšem primeru lahko sklicevala na morebitno kršitev njene pravice do vpogleda v spis, katere kršitev ne bi zadevala obrazložitve, temveč pravice do obrambe. Kljub temu je treba ugotoviti, in to ni sporno, da tožeča stranka ne uveljavlja take kršitve njenih

pravic do obrambe. Tak razlog pa ne spada med bistvene kršitve postopka in nanj ni treba paziti po uradni dolžnosti (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2004 v združenih zadevah JFE Engineering proti Komisiji, T-67/00, T-68/00, T-71/00 in T-78/00, Zodl., str. II-2501, točka 425 in navedena sodna praksa).

- 78 Če tožeča stranka s tem očitkom zatrjuje, da ni mogla razumeti razlogov, ki so Komisijo pripeljali do določitve zneska prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo, zadošča ugotovitev, da je obrazložitev Komisije o tej točki, kot je bilo navedeno zgoraj, jasno in izrecno podano v uvodnih izjavah od 256 do 258 izpodbijane odločbe.
- 79 Glede očitane okoliščine, da se Komisija veljavno ni mogla opreti na obravnavano poročilo za leti 2000 in 2001, in dejstva, da naj bi se začasni računovodski izkazi, ki jih je Komisija uporabila za ti dve leti, razlikovali od dokončnih računovodskih izkazov, kot so bili objavljeni, gre za očitke, ki se nanašajo na utemeljenost metode, ki jo je sprejela Komisija, in ki so v okviru tega tožbenega razloga, ki izhaja iz nezadostnosti obrazložitve, zato neupoštevni.
- 80 Drugič je treba glede očitane neobstoja obrazložitve glede upoštevanja dodelitve sredstev za amortizacijo *Liamone*, čeprav naj ta ladja ne bi bila potrebna za izvajanje prenosa gospodarske javne službe, ugotoviti, da ta očitek temelji na napačni razlagi izpodbijane odločbe. Iz uvodne izjave 257, tabela 11, v nasprotju s tem, kar očita tožeča stranka, jasno izhaja, da Komisija te dodelitve sredstev ni upoštevala pri določanju zneska prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo. Znesek 14,771 milijona EUR, ki ustreza tej amortizaciji, se je od izgub v zvezi z dejavnostjo gospodarske javne službe odštel, ne pa prištel. Poleg tega je tožeča stranka na vprašanje Sodišča prve stopnje na obravnavi izrecno priznala, da je bilo njeno razumevanje izpodbijane odločbe v tej točki napačno. Jasno je, da Komisiji ni mogoče očitati, da ni utemeljila obrazložitve, ki je v njeni odločbi ni.

- 81 Kot Komisija pojasnjuje v pisanjih, je znesek za amortizacijo *Liamone* upoštevan pri stroških načrta za prestrukturiranje, ki je predmet preučitve, opravljene v uvodnih izjavah od 261 do 367, saj je bila izjemna amortizacija te ladje zapisana v omenjenem načrtu, tako kot zlasti izhaja iz uvodnih izjav 126, 144, 302 in 330 izpodbijane odločbe.
- 82 V fazi replike in na obravnavi je torej tožeča stranka navedla, da je s tem očitkom v resnici želela poudariti, da Komisija sama sebi nasprotuje, ko šteje, da je bila *Liamone* pred letom 2002 potrebna za obveznosti gospodarske javne službe, medtem ko priznava, da je dodelitev sredstev za amortizacijo te ladje izključila iz izračuna dodatnih stroškov, povezanih z obveznostjo gospodarske javne službe. Vendar pa tožeča stranka, zato ker po njenem mnenju *Liamone* ni bila potrebna za opravljanje obveznosti gospodarske službe, ocenjuje, da je Komisija amortizacijo te ladje neupravičeno upoštevala pri stroških načrta za prestrukturiranje.
- 83 Kljub temu je treba ugotoviti, da je namen teh navedb, ki spreminjajo obseg očitka, kot je bil v začetku oblikovan v vlogi, postaviti pod vprašaj utemeljenost presoje izpodbijane odločbe in jih je zato treba v okviru tega tožbenega razloga kot neupoštevne zavrniti.
- 84 Tretjič, glede zatrjevanja, da je nemogoče določiti delež skupnega zneska pomoči, ki je resnično pomenil nadomestilo za opravljanje obveznosti gospodarske javne službe, je dovolj ugotoviti, da, v nasprotju s tem, kar zatrjuje tožeča stranka, Komisija v uvodni izjavi 258 in uvodni izjavi 257, tabela 11, izrecno navaja, da ta del znaša 53,48 milijona EUR, in to po tem, ko je v uvodnih izjavah 256 in 257 omenjene odločbe predstavila izračun, s katerim je prišla do tega zneska.
- 85 Ker tožeča stranka Komisiji v tem okviru očita, da ni obrazložila „potrebne ravni“ nadomestila za gospodarsko javno službo in ni preverila morebitnih presežnih

dodatnih stroškov, povezanih z obveznostmi gospodarske javne službe, zlasti razloga, zakaj naj bi pri SNCM v letih 2000 in 2001 nastalo 50 % izgub, je treba ugotoviti, da želi s tem očitkom tožeča stranka podvomiti v izračun prenizkega nadomestila, ki ga je opravila Komisija, ker je izračun temeljil na znesku izgub, nastalih pri SNCM. Tak očitek, katerega namen je izpodbijanje utemeljenosti izpodbijane odločbe v tej točki, je v okviru tega tožbenega razloga neupoštevten.

86 Ker je ta očitek mogoče razumeti, kot da Komisiji očita, da je o tej točki nezadostno obrazložila izpodbijano odločbo, je dalje treba poudariti, da tožeča stranka med upravnim postopkom takega očitka ni izpostavila, kar bi lahko storila bodisi v svojih pripombah na uvedbo formalnega postopka bodisi na sestanku dne 4. februarja 2003, tako da Komisiji ni mogoče očitati, da nanj v svoji odločbi ni odgovorila.

87 Vsekakor je treba ugotoviti, da izpodbijana odločba v pravno zadostni meri podaja tako razloge, zaradi katerih izgube, nastale SNCM, po mnenju Komisije dopuščajo ugotovitev zneska prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo, kot tudi razloge za obstoj teh izgub.

88 Glede razlogov, zaradi katerih izgube, nastale SNCM, dopuščajo ugotovitev zneska prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo, je treba poudariti, da je Komisija v uvodni izjavi 257 izpodbijane odločbe navedla, da je pri določitvi tega zneska sledila „enakemu pristopu in isti obrazložitvi kot v odločbi 2002/149“, odločbi, ki je bila sprejeta po zaključku postopka, v katerem je tožeča stranka sodelovala kot zainteresirana stranka, in ki se je nanašala na pomoči, dodeljene istemu podjetju v okviru sporazumov glede enakih obveznosti gospodarske javne službe relativno za isto obdobje, saj je sporazum iz leta 1996 veljal do leta 2001.

- 89 V teh okoliščinah in ob upoštevanju izrecnega sklicevanja izpodbijane odločbe na Odločbo 2002/149 in ob upoštevanju dejstva, da se slednja odločba umešča v kontekst, ki ga tožeča stranka dobro pozna, je treba priznati, da Odločba 2002/149 lahko dopolni obrazložitev izpodbijane odločbe glede vprašanja določitve zneska prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 22. junija 2004 v zadevi Portugalska proti Komisiji, C-42/01, Zndl., str. I-6079, točki 69 in 70, in sodbo Sodišča prve stopnje z dne 19. marca 2003 v zadevi CMA CGM in drugi proti Komisiji, T-213/00, Recueil, str. II-913, točka 217).
- 90 V uvodnih izjavah od 87 do 105 Odločbe 2002/149 pa je Komisija, opirajoč se na ugotovitve svojega strokovnjaka za obdobje 1991–1999, navedla, da tako določen znesek izgub razumno odraža stroške obveznosti gospodarske javne službe. Ob upoštevanju teh izgub, ne glede na izplačilo nadomestil, predvidenih s sporazumom iz leta 1991 in sporazumom iz leta 1996, je Komisija v tej odločbi ugotovila, da ni šlo za previsoko nadomestilo.
- 91 Glede razlogov za izgube SNCM je treba ugotoviti, da je Komisija tako v izpodbijani odločbi (uvodne izjave 281, 282 in 326) kot tudi v Odločbi 2002/149 (uvodna izjava 123), na katero se sklicuje uvodna izjava 257 izpodbijane odločbe, navedla, da finančna nadomestila, ki jih določata sporazum iz leta 1991 in sporazum iz leta 1996, niso zadoščala za pokritje celotnega stroška obveznosti gospodarske javne službe, zlasti zato, ker so bila ta relativno neodvisna od prihodkov. Poleg tega je Komisija v uvodni izjavi 282 izpodbijane odločbe poudarila, da je prihod tožeče stranke na trg v letu 1996 negativno vplival na poslovne rezultate SNCM.
- 92 Iz tega izhaja, da je treba očitke tožeče stranke glede obrazložitve zneska prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo v izpodbijani odločbi v celoti zavrniti.

Odprava dvomov, zaradi katerih je bil uveden formalni postopek preiskave

- 93 Tožeča stranka ocenjuje, da izpodbijana odločba v pravno zadostni meri ne podaja razlogov, zakaj je Komisija opustila dvome, zaradi katerih je uvedla formalni postopek preiskave, kar zadeva povezavo med izgubami SNCM in njenimi obveznostmi gospodarske javne službe, vplivom SNCM-jeve politike nakupovanja ladij na računovodske izkaze poslovnih rezultatov, predvidene ukrepe za povečanje produktivnosti SNCM in ukrepe za znižanje vmesnih porab, kot tudi bodočo tarifno politiko SNCM.
- 94 Z namenom preučitve, ali je v tem pogledu Komisija v pravno zadostni meri obrazložila izpodbijano odločbo, je treba ugotoviti obseg dvomov, ki jih je Komisija navedla v odločbi o uvedbi formalnega postopka preiskave za to, da bi v nadaljevanju preverila, v kakšni meri je izpodbijana odločba podala razloge, zaradi katerih je bilo mogoče te dvome odpraviti.
- 95 Najprej je treba glede povezav med izgubami SNCM in njenimi obveznostmi gospodarske javne službe ugotoviti, da je Komisija v odločbi o uvedbi formalnega postopka preiskave navedla dvome glede obnove sposobnosti preživetja SNCM, zato ker analitični podatki, posredovani v načrtu za prestrukturiranje, niso dopuščali ugotovitve strukturnih razlogov za stalne izgube SNCM v zadnjih letih. Komisija je ocenila, da pomoč za prestrukturiranje ne bi služila za pokritje izgub iz preteklega poslovanja in da bi načrt za prestrukturiranje, ki se nanje nanaša, podjetje spravil v stanje, ki bi v prihodnosti omogočilo dobičke od poslovanja. V tem pogledu Komisija v odločbi o uvedbi formalnega postopka preiskave po eni strani poudarja, da načrt za prestrukturiranje ni navajal, kako bi SNCM zmanjšala svoje izgube na povezavah, ki so bile prej predmet obveznosti gospodarske javne službe, in da bi po drugi strani ta načrt moral omogočati sposobnost preživetja podjetja tudi v primeru, da SNCM po letu 2006 ne bi dobila naročila glede obveznosti gospodarske javne službe na povezavah med Marseillem in Korziko.

- 96 Iz tega izhaja, da so imeli dvomi, ki jih je Komisija navajala glede povezave med izgubami SNCM in obveznostmi gospodarske javne službe dva različna vidika, in sicer, po eni strani, prilagoditev pomoči stroškom, povezanim z obveznostmi gospodarske javne službe med leti 1991 in 2001, saj mora pomoč podjetju omogočiti, da pokrije pretekle izgube, ki so izključna posledica izpolnitve obveznosti gospodarske javne službe v okviru sporazuma iz leta 1991 in sporazuma iz leta 1996 in, po drugi strani, prispevek pomoči k obnovi sposobnosti preživetja za obdobje 2002–2006, saj mora pomoč podjetju omogočiti, da v prihodnosti zmanjša svoje izgube na linijah, ki niso ali ne bodo več podvržene obveznostim gospodarske javne službe.
- 97 Prvič je glede prilagoditve pomoči stroškom v zvezi z obveznostmi gospodarske javne službe med leti 1991 in 2001 dovolj opozoriti, da je o tem že bilo odločeno zgoraj, in sicer, da je bil razlog, zaradi katerega je bilo mogoče šteti, da izgube, ki so SNCM v preteklosti nastale pri povezavah na Korziko, ki so bile tedaj vse podvržene obveznostim gospodarske javne službe, ustrezajo dodatnim stroškom, ki jih SNCM nosi za izpolnitev omenjenih obveznosti, v pravno zadostni meri obrazložen tako z izpodbijano odločbo, zlasti v njenih uvodnih izjavah 256, 257, 281 in 282, kot z Odločbo 2002/149 na katero se prva sklicuje.
- 98 Glede tega je treba poudariti, da očitki tožeče stranke glede obrazložitve uvodnih izjav 281 in 282 izpodbijane odločbe, s katerimi ta zatrjuje, da cilj sporazuma iz leta 2002 ni bil pokritje izgub in da je prihod konkurenta v letu 1996 posledica liberalizacije v okviru Skupnosti, v resnici zadevajo utemeljenost ugotovitev Komisije, in ne njihove obrazložitve. Zato je treba te očitke kot neupoštevne zavrtni.
- 99 Poleg tega je izpodbijana odločba glede morebitnih izgub, nastalih v okviru izpolnjevanja obveznosti gospodarske javne službe, določenih s sporazumom iz leta 2002, v pravno zadostni meri obrazložena z uvodno izjavo 256 le-te, v kateri Komisija natančno pojasnjuje, da teh izgub ob upoštevanju dejstva, da je bilo nadomestilo pogodbeno določeno, ni mogoče sprejeti.

100 Drugič je treba, kar zadeva prispevek pomoči k obnovi sposobnosti preživetja za obdobje 2002–2006, najprej ugotoviti, da je Komisija, v nasprotju z očitkom tožeče stranke, v uvodnih izjavah od 263 do 282 izpodbijane odločbe analizirala razloge, ki so pripeljali do težav SNCM, in številčno opredelila strošek, ki ga predstavljajo bremena, ki jih la-ta nosi. Predvsem je Komisija v uvodnih izjavah od 270 do 273 v tem okviru preučila smiselnost SNCM-jeve politike nakupovanja novih ladij. Dalje je Komisija v uvodnih izjavah od 299 do 303 navedla razloge, zaradi katerih bi moral načrt za prestrukturiranje omogočiti obnovo sposobnosti preživetja SNCM še v letu 2006 kot tudi pozneje. V zvezi s tem je treba poudariti, da je Komisija v uvodnih izjavah od 142 do 152 izpodbijane odločbe podrobno navedla poslovne rezultate, ki jih predvideva „vmesni scenarij“, sprejet tako za obdobje 2002–2006 kot tudi za obdobje po letu 2006. Poleg tega je Komisija v uvodni izjavi 315 izpodbijane odločbe zapisala, da je SNCM pričela svojo sanacijo s prodajo štirih ladij. Za nameček je Komisija v uvodnih izjavah 111 in 113 izpodbijane odločbe, v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, razkrila in opisala dodatna zagotovila, ki so jih po odločbi o uvedbi formalnega postopka preiskave predlagali francoski organi, zato da se zmanjšajo stroški za zaposlene in stroški nakupa vmesne porabe. V uvodni izjavi 114 izpodbijane odločbe je Komisija ugotovila, da so ta zagotovila, kot tudi zmanjšanje flote, med letoma 2001 in 2002 omogočila padec izdatkov za vzdrževanje iz 29,6 milijona EUR na 23 milijonov EUR.

101 Iz tega izhaja, da je z vsemi temi uvodnimi izjavami Komisija v pravno zadostni meri podala razloge, zaradi katerih bo SNCM v okviru načrta za prestrukturiranje v prihodnosti sposobna zmanjšati izgube na povezavah, ki niso oziroma ne bodo več podvržene obveznostim gospodarske javne službe.

102 Nobena od trditev tožeče stranke ne more vplivati na te ugotovitve.

103 Najprej je treba glede očitkov, ki izhajajo iz domnevne nedoslednosti razlogov izpodbijane odločbe, ko ta ugotavlja, da je načrt varčevanja pri vmesnih nakupih

nezadosten (uvodna izjava 279) ali da računovodski izkazi za leto 2002, v nasprotju s predvidevanji načrta za prestrukturiranje, niso pozitivni (uvodna izjava 280), ugotoviti, da le-ti zadevajo utemeljenost izpodbijane odločbe v teh točkah, in ne njene obrazložitve, tako da jih je treba kot neupoštevne zavrnilo.

- 104 Dalje, glede očitka, da uvodne izjave od 258 do 260 izpodbijane odločbe ne podajo razlogov, iz katerih je treba pomoč presoditi v luči smernic, zadošča ugotovitev, da je ta očitek napačen, zato ker izpodbijana odločba v uvodni izjavi 260 navaja, da je bila pomoč priglašena iz naslova pomoči za prestrukturiranje in da njen znesek presega preizkušeno nadomestilo za gospodarsko javno službo, nato v uvodni izjavi 326 navaja, da lahko pomoč za prestrukturiranje pokrije tako stroške različnih ukrepov, ki jih predvideva načrt za prestrukturiranje, kot tudi primanjkljaje, ki jih je podjetje do konca leta 2000 imelo zaradi izpolnjevanja svojih sporazumov o gospodarski javni službi.
- 105 Na koncu je treba glede očitkov, ki izhajajo iz sodbe Sodišča z dne 24. julija 2003 v zadevi Altmark Trans in Regierungspräsident Magdeburg (C-280/00, Recueil, str. I-7747), oceniti, da Komisija, zato ker je bila ta sodba izrečena po sprejemu izpodbijane odločbe, očitno ni bila dolžna navesti razlogov, zaradi katerih so bili v konkretnem primeru pogoji, ki jih določa ta sodba, izpolnjeni, kar poleg tega priznava tožeča stranka sama.
- 106 Drugič, glede vpliva SNCM-jeve politike nakupovanja ladij na njene računovodske izkaze poslovnih rezultatov zadošča ugotovitev, da je namen očitka tožeče stranke, s katerim ta dvomi v ugotovitev uvodne izjave 270 izpodbijane odločbe, da SNCM v zadnjih letih ni kaj preveč vlagala v obnovo svoje flote, izpodbijanje utemeljenosti presoje Komisije in v ta namen sprejete metode, pri čemer Komisiji zlasti očita, da ni upoštevala določenega števila dejavnikov, ki so za tožečo stranko upoštevni in da se je omejila zgolj na analizo bilanc. Tak očitek je v okviru tega tožbenega razloga neupošteven.

- 107 V vsakem primeru je treba poudariti, da uvodne izjave od 269 do 273 izpodbijane odločbe, tako kot je že bilo navedeno zgoraj, v pravno zadostni meri podajajo razloge zaradi katerih SNCM-jeva politika nakupovanja ladij ni pripeljala do pretirano prevelikih vlaganj.
- 108 Tretjič, kar zadeva ukrepe, namenjene povečanju produktivnosti SNCM, in neobstoju konkretnih ukrepov za zmanjšanje zneska vmesnih porab, je treba spet ugotoviti, da s svojimi očitki glede te točke tožeča stranka izpodbija utemeljenost presoje Komisije. Namen teh očitkov je zanikanje, da bi bili lahko dvomi v teh točkah odpravljeni, ker je Komisija v uvodnih izjavah 279 in 280 izpodbijane odločbe ugotovila, da je načrt „kupujemo boljše“ nezadosten in da poslovni rezultati za leto 2002 niso pozitivni. Taki očitki so v okviru tega tožbenega razloga neupoštevni.
- 109 V vsakem primeru je treba opozoriti, da je bilo že zgoraj opozorjeno, da je bila v tem pogledu izpodbijana odločba dovolj obrazložena v uvodnih izjavah 113, 114 in 279.
- 110 Četrtoč, na koncu je treba glede tarifne politike SNCM spet ugotoviti, da tožeča stranka v resnici izpodbija utemeljenost presoj Komisije. Tožeča stranka v bistvu zatrjuje, da Komisija pred sprejemom izpodbijane odločbe ni pravilno presodila tarifne politike SNCM in da za presojo omenjene politike v letu 2003 ni imela potrebnih podatkov. Ti očitki so v okviru tega tožbenega razloga neupoštevni in jih je treba zato zavrnilo.
- 111 Ker je treba ugovore tožeče stranke razlagati, kot da Komisiji očitajo, da v izpodbijani odločbi ni posebej odgovorila na očitke tožeče stranke glede prodajnih cen vozovnic, ki jih je pred sprejemom omenjene odločbe običajno imela SNCM, je

prav opozoriti, da je Komisija v uvodni izjavi 359 izrecno navedla, da trditve Francoske republike, ki so v uvodnih izjavah od 119 do 123 in od 191 do 203, dopuščajo, da se ti očitki zavrnejo.

- 112 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba v celoti zavrniti očitke in trditve tožeče stranke glede obrazložitve odprave dvomov, ki so bili podlaga za uvedbo formalnega postopka preiskave.

Presoja obnove sposobnosti preživetja

- 113 Tožeča stranka ocenjuje, da izpodbijana odločba ni v pravno zadostni meri obrazložena glede obnove sposobnosti preživetja, zato ker Komisija ne podaja razlogov, iz katerih je pristala na to, da z odstopanjem od načela, določenega v smernicah, upošteva zunanje dejavnike, in sicer rast magrebskega trga, predviden razvoj na povezavi z Nico in predpostavko, da se sporazum iz leta 2002 po letu 2006 ne bo podaljšal.

- 114 V tem pogledu je umestno opozoriti, da točka 32 smernic določa, da mora biti „[i]zboljšanje sposobnosti preživetja [...] v glavnem posledica notranjih ukrepov v načrtu za prestrukturiranje“ in da „lahko temelji na zunanjih dejavnikih, kot so spremembe cen in povpraševanja, na katere podjetje nima velikega vpliva, vendar samo, če so tržna predvidevanja splošno potrjena“.

- 115 Prvič, v obravnavanem primeru je treba glede rasti trga proti Magrebu poudariti, da je Komisija v uvodni izjavi 300 izpodbijane odločbe navedla, da učinka ukrepov za

prestrukturiranje ne gre pripisati razvoju trga „z izjemo povečanja storitev do Magreba, ki ustreza predvsem ponovni pridobitvi položaja, ki ga je SNCM imela do sredine devetdesetih let“. Vendar pa je Komisija v uvodnih izjavah od 66 do 81 izpodbijane odločbe na podlagi tržne raziskave, predložene v okviru načrta za prestrukturiranje, ugotovila, da bi na tem trgu moralo priti do velike rasti. Ob upoštevanju točke 32 smernic, je bila torej tožeča stranka vsekakor sposobna razumeti razlog, na katerem temelji ugotovitev Komisije iz uvodne izjave 300 izpodbijane odločbe.

116 Poleg tega je treba poudariti, da so bile enake ugotovitve glede rasti trga proti Magrebu izrecno navedene tudi v odločbi o uvedbi formalnega postopka preiskave. Če je v svojih pisnih pripombah glede uvedbe omenjenega postopka z dne 8. januarja 2003 tožeča stranka menila, da je bil cilj doseganja tržnih deležev, ki mu je sledila SNCM glede na močno konkurenco s strani nacionalnih družb, ambiciozen, in je pokazal, da je poslovni ugled SNCM v Severni Afriki negativen, pa v nobenem trenutku ni podvomila v predpostavko močne rasti, ki jo predvideva tržna raziskava. To vedenje, poleg tega da potrjuje dejstvo, da je bila predpostavka rasti trga v smislu smernic dejansko splošno priznana, ravno tako upravičuje to, da Komisija ob tem, da ji tožeča stranka ni ugovarjala, v izpodbijani odločbi tega vidika ni natančneje obrazložila.

117 Drugič, očitek tožeče stranke glede ohranitve povezave Nica–Korzika temelji na napačnem razumevanju izpodbijane odločbe. V nasprotju s tezo tožeče stranke Komisija v sporni odločbi ne pristaja na ohranitev te povezave zaradi razvoja trga, temveč zaradi razlogov, navedenih v uvodni izjavi 302, v skladu s katerimi ta povezava zgublja svoj pomen, zgodnja amortizacija *Liamone* pa bo olajšala ponovno doseganje pozitivnih poslovnih rezultatov. Poleg tega je treba opozoriti, da je Komisija v uvodni izjavi 283 izpodbijane odločbe izrazila željo, da bi se izognili nastanku dejanskega monopolnega položaja, ki ga ima tožeča stranka pri povezavah na Korziko. Čeprav je Komisija v uvodni izjavi 316 izpodbijane odločbe, ki je uvodna izjava, na katero se tožeča stranka ne sklicuje, poudarila močno rast trga v celotnem

Genovskem zalivu in Toulonu, pa vendar tega ni storila zato, da bi navedla zunanjo utemeljitev za ohranitev SNCM v Nici, temveč je, ravno nasprotno, s tem poudarila pomen izravnalnih ukrepov v korist konkurentom, ki zlasti zajemajo skoraj popoln umik iz Toulona in omejitev povratnih voženj iz Nice. Komisija seveda v svoji odločbi ni bila dolžna obrazložiti stališča, ki ga ne sprejema.

- 118 Glede domnevne odsotnosti obrazložitve o neupoštevanju drugih možnosti, kjer ne gre za ohranitev ali ukinitve povezave Nica–Korzika, je treba ugotoviti, da v svojih stališčih o uvedbi formalnega postopka z dne 8. januarja 2003 tožeča stranka, v nasprotju s tem, kar meni v repliki, ni predlagala nobene druge možnosti, temveč se je omejila na to, da je v bistvu očitala, da SNCM na tej liniji ni mogla biti donosna. V teh okoliščinah Komisija ni bila dolžna obrazložiti izpodbijane odločbe glede neupoštevanja drugih možnosti.
- 119 Tretjič, kar zadeva predpostavko morebitnega nepodaljšanja sporazuma iz leta 2002 po letu 2006, zadošča ugotovitev, da je sporna odločba o tej točki dovolj obrazložena v uvodni izjavi 303, saj Komisija v tej uvodni izjavi glede dolgoročne sposobnosti preživetja navaja, da „mora izvajanje načrta podjetju omogočiti, da pri podaljšanju pogodb učinkovito konkurira“. Poleg tega v uvodni izjavi 149 izpodbijana odločba navaja, da „je pomembno vedeti, kakšen bo konkurenčni položaj družbe v letu 2006 ob izteku sedanje pogodbe o delegiranju gospodarske javne službe in kakšna bo njena sposobnost preživetja“, to pa je preudarek, ki je povzet tudi v uvodni izjavi 310.
- 120 Poleg tega, če tožeča stranka očita, da je ob presoji dolgoročne sposobnosti preživetja nedosledno za preuranjeno šteti predpostavko nepodaljšanja sporazuma, zadošča ugotovitev, da je ta očitek, ki se nanaša na utemeljenost izpodbijane odločbe, v okviru tega tožbenega razloga neupošteven.

- 121 Iz tega izhaja, da je treba očitke in trditve tožeče stranke glede obrazložitve obnove sposobnosti preživetja v celoti zavrnilo.

Realističnost predvidevanj prestrukturiranja

- 122 Tožeča stranka zatrjuje, da se je Komisija glede realističnosti predvidevanj prestrukturiranja omejila na prepis smernic in je v uvodni izjavi 306 izpodbijane odločbe navedla, da je bila tržna raziskava, ki so jo predstavili francoski organi, „dobra podlaga za določitev scenarijev za razvoja podjetja“.
- 123 Vendar pa iz uvodnih izjav od 139 do 141 izpodbijane odločbe jasno izhaja, da je Komisija v omenjeni odločbi podala razloge, zakaj so trije predvideni scenariji finančnega razvoja, ki jih nalaga točka 33 smernic, in sicer optimističen in pesimističen scenarij, ki ju predvideva tržna raziskava, in vmesni scenarij, ki ga je sprejel načrt za prestrukturiranje, „dobra podlaga“ za presojo razvoja podjetja. Kar zadeva pesimistični in optimistični scenarij, Komisija svoje razloge podaja v uvodni izjavi 139, preden zaključi, da se za ta predvidevanja „torej zdi, da v splošnem predstavljajo dovolj reprezentativno vrsto možnih razvojev“. V uvodni izjavi 140 Komisija dodaja, da bi bilo poslovne rezultate v skladu s pesimističnim scenarijem enostavno izboljšati tako, da bi SNCM svojo ponudbo prilagodila sezonskemu povpraševanju. Poleg tega je Komisija v uvodni izjavi 141 izpodbijane odločbe po tem, ko je v skladu s tremi možnimi scenariji primerjala razvoj glavnih finančnih kazalcev v tabeli 6, ugotovila, da „[so] te simulacije dokazale, da bi morala SNCM ponovno postati donosna v vsakem izmed treh predvidenih potekov“.

- 124 V preostalem se očitki tožeče stranke mešajo s tistimi, ki se nanašajo na obnovo sposobnosti preživetja. V skladu s točko 32 smernic mora načrt za prestrukturiranje temeljiti na realističnih predvidevanjih prihodnjih pogojev poslovanja ravno zato, da bi bilo mogoče presoditi, ali načrt za prestrukturiranje omogoča obnovo sposobnosti preživetja.
- 125 Iz uvodnih izjav od 142 do 148 izpodbijane odločbe izhaja, da je bil razvoj, ki ga predvideva vmesni scenarij, ki je bil sprejet za presojo obnove sposobnosti preživetja, ugotovljen na podlagi aritmetične analize naslednjih vprašanj: prerazporeditev prevozov proti Magrebu, povezava Nica–Korzika, povezava Marseille–Korzika in zadolženost SNCM. Poleg tega iz uvodnih izjav od 149 do 152 izhaja, da je tržna raziskava preučila tudi predpostavko nepodaljšanja sporazuma o gospodarski javni službi po letu 2006. Treba pa je ugotoviti, da je vsako od teh vprašanj posebej obravnavano v uvodnih izjavah od 300 do 304 in da, tako kot že izhaja iz preučitve očitkov glede obnove sposobnosti preživetja, slednje obsegajo zadostno obrazložitev razlogov, iz katerih je Komisija ocenila, da lahko načrt za prestrukturiranje zagotovi obnovo sposobnosti preživetja, tudi če SNCM ne bi izvajala storitev gospodarske javne službe.
- 126 Glede trditve, ki izhaja iz povečanja zmogljivosti flote v letu 2004 zaradi nakupa nove ladje s strani tožeče stranke, je treba opozoriti, da Komisija ni dolžna odgovoriti na vse dejanske in pravne očitke, navedene med upravnim postopkom. Poleg tega v nasprotju s tem, kar očita tožeča stranka, ne izhaja niti iz pisnih pripomb z dne 8. januarja 2003 niti iz uvodnih izjav od 169 do 174 izpodbijane odločbe, ki povzemajo, ne da bi bile predmet ugovorov s strani tožeče stranke, trditve, ki jih je ta predstavila na sestanku dne 4. februarja 2003, da bi tožeča stranka o tem posebej opozorila Komisijo.
- 127 Kar zadeva okoliščino, da je Komisija razsodila v drugih odločbah o veljavnosti pomoči pomorskim družbam po temeljiti analizi finančnega razvoja podjetja, ki je upravičeno do načrta za prestrukturiranje, tako ob upoštevanju denarnih sredstev

tega podjetja, kot tudi njegove sposobnost, da ustvari dobiček in njegovih finančnih zmogljivosti (npr. Odločba Komisije 2002/15/ES z dne 8. maja 2001 o pomoči, ki jo bo Francija namenila družbi „Bretagne Angleterre Irlande“ („BAI“ ali „Brittany Ferries“) (UL 2002, L 12, str. 33)), zadošča ugotovitev, da stopnja obrazložitve te odločbe, na katero se izpodbijana odločba v utemeljitev lastne obrazložitve ne sklicuje, v ničemer ne more dokazati, čeprav bi bila sprejeta na istem področju, da je izpodbijana odločba nezadostno obrazložena in nikakor ne more vplivati na prej navedene ugotovitve, da iz uvodnih izjav od 300 do 304 izhaja, da je izpodbijana odločba v pravno zadostni meri obrazložena glede vprašanja obnove sposobnosti preživetja.

- 128 Končno, ker tožeča stranka Komisiji očita, da je v utemeljitev svojih ugotovitev o obnovi sposobnosti preživetja upoštevala le aritmetične predpostavke, ki so jih predstavili francoski organi in so se med drugim izkazale za nepravilne, je treba ugotoviti, da je tak ugovor, ki namerava izpodbijati utemeljenost presoj Komisije glede te točke, neupošteven. To zlasti velja za trditve, ki izhaja iz domnevnega neobstvoja preučitve denarnih sredstev upravičenca do pomoči in neupoštevanja povečanja zmogljivosti flote zaradi nakupa nove ladje s strani tožeče stranke.
- 129 Iz tega izhaja, da je treba očitke in trditve tožeče stranke glede obrazložitve realističnosti predvidenih potekov v celoti zavrnilo.

Določitev nestrategskih deležev

- 130 Tožeča stranka ocenjuje, da izpodbijana odločba ni v pravno zadostni meri obrazložila, zakaj je delež SNCM v CMN strateški delež, ki ga zato ni treba odprodati.

- 131 Vendar pa iz uvodnih izjav od 348 do 354 izpodbijane odločbe izhaja, da je Komisija v omenjeni odločbi v odgovor na trditve tožeče stranke in Stef-TFE med upravnim postopkom podrobno navedla, zakaj je ocenila, da je ta delež bistven in ga ni treba odprodati. Zlasti je Komisija v tem pogledu v uvodnih izjavah od 349 do 351 izpodbijane odločbe poudarila, da ti dve podjetji sodelujeta pri izpolnjevanju pogodbe o gospodarski javni službi in sta razvili sinergije na povezavah Korzike, ki so presegle to, kar je predvideval sporazum iz leta 2002, in da sta se floti CMN in SNCM med seboj dopolnjevali. Očitno taki kazalci izpodbijani odločbi glede te točke nudijo zadostno obrazložitev.
- 132 Kar zadeva trditev, da se vrednost deležev SNCM v CMN ni upoštevala, je res, kot izhaja iz uvodne izjave 174 izpodbijane odločbe, da je bil ta očitek naveden na sestanku dne 4. februarja 2003, vendar je treba spomniti, da Komisija ni dolžna odgovoriti na vse dejanske in pravne trditve, navedene med postopkom. Treba pa je šteti, da je izpodbijana odločba glede vprašanja deleža v CMN zadosti obrazložena z uvodnimi izjavami od 348 do 354. Poleg tega je treba opozoriti, da je tožeča stranka razumela razlago Komisije o tej stvari, saj iz uvodne izjave 256 izpodbijane odločbe jasno izhaja, da je ta ocenila, da neuresničenih presežkov ni bilo mogoče upoštevati pri določanju višine sredstev SNCM.
- 133 Poleg tega je pravi namen trditev tožeče stranke, s katerimi želi poudariti domnevno protislovnost obrazložitve izpodbijane odločbe glede te točke, izpodbijanje utemeljenosti izpodbijane odločbe. Zato je treba te trditve v okviru tega tožbenega razloga kot neupoštevne zavrniti.
- 134 Iz tega izhaja, da je treba očitke in trditve tožeče stranke glede obrazložitve zneska določitve nestrategskih deležev v celoti zavrniti.

Ugotovitev glede prvega tožbenega razloga

135 Iz vseh zgoraj navedenih ugotovitev izhaja, da je treba prvi tožbeni razlog, ki izhaja iz kršitve člena 253 ES, zavrnil, ker je izpodbijana odločba nezadostno obrazložena.

3. Drugi tožbeni razlog, ki izhaja iz kršitve člena 87(3)(c) ES Uredbe št. 659/1999 in smernic, ker je v izpodbijani odločbi dejansko stanje napačno ugotovljeno in so pri njej podane očitne napake pri presoji

136 S tem tožbenim razlogom tožeča stranka meni, da je v izpodbijani odločbi dejansko stanje napačno ugotovljeno in da vsebuje očitne napake pri presoji, kar zadeva presojo dela pomoči kot nadomestila za gospodarsko javno službo, analizo vzrokov, ki so pripeljali do finančnih težav SNCM, spoštovanje smernic in nujnost pogojev, ki jih je naložila Komisija.

Predhodne ugotovitve glede nadzora, ki ga izvaja Sodišče prve stopnje

137 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da Komisija pri izvajanju člena 87(3)(c) ES uživa široko diskrecijsko pravico, katere izvrševanje zajema kompleksne ocene ekonomske in socialne narave, ki jih je treba opraviti v kontekstu Skupnosti (sodbi Sodišča z dne 24. februarja 1987 v zadevi Deufil proti Komisiji, 310/85, Recueil, str. 901, točka 18, in z dne 29. aprila 2004 v zadevi Italija proti Komisiji, C-372/97, Recueil, str. I-3679, točka 83).

- 138 Sodni nadzor nad izvrševanjem te pravice je zato omejen na preverjanje spoštovanja postopkovnih pravil in obrazložitve, kot tudi na nadzor vsebinske točnosti ugotovljenega dejanskega stanja in pravilnosti uporabljenega prava, očitne napake pri presoji dejanskega stanja ali zlorabe pooblastil (sodba Sodišča z dne 13. februarja 2003 v zadevi Španija proti Komisiji, T-409/00, Recueil, str. I-1487, točka 93, in zgoraj v točki 137 navedena zadeva Italija proti Komisiji, točka 83; sodbe Sodišča prve stopnje z dne 5. novembra 1997 v zadevi Ducros proti Komisiji, T-149/95, Recueil, str. II-2031, točka 63; z dne 6. oktobra 1999 v zadevah Salomon proti Komisiji, T-123/97, Recueil, str. II-2925, točka 47; Kneissl Dachstein proti Komisiji, T-110/97, Recueil, str. II-2881, točka 46, in zgoraj v točki 62 navedena sodba Westdeutsche Landesbank Girozentrale proti Komisiji, točka 282). Zlasti Sodišče prve stopnje ni tisto, ki s svojo ekonomsko presojjo nadomesti ekonomsko presojjo avtorja odločbe (zgoraj v točki 48 navedena sodba British Airways in drugi proti Komisiji, točka 79).
- 139 Poleg tega je v skladu z ustaljeno sodno prakso Komisija vezana na okvire in sporočila, ki jih sprejme na področju nadzora nad državnimi pomočmi, če ne odstopajo od norm Pogodbe in če jih države članice sprejmejo (zgoraj v točki 138 navedena sodba Španija proti Komisiji, točka 95; sodbi Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2004 v zadevi Technische Glaswerke Ilmenau proti Komisiji, T-198/01, Zodl., str. II-2717, točka 149, in z dne 18. novembra 2004 v zadevi Ferriere Nord proti Komisiji, T-176/01, ZOdl., str. II-3931, točka 134).
- 140 Iz sodne prakse izhaja, da ni mogoče šteti, da bi Komisija prekoračila okvire svoje diskrecijske pravice ali se ji odpovedala s tem, da posamično pomoč presodi ob upoštevanju takih smernic, ki jih je predhodno sprejela. Po eni strani ohrani svojo pravico, da te smernice razveljavi ali spremeni, če to nalagajo okoliščine. Po drugi strani pa se te smernice nanašajo na omejen sektor in temeljijo na želji, da se sledi politiki, ki jo je določila Komisija (zgoraj v točki 66 navedena sodba Vlaamse Gewest proti Komisiji, točka 89).

- 141 V tem kontekstu je zato Sodišče prve stopnje tisto, ki preveri, ali so bile zahteve, take kot so omenjene v teh smernicah, ki si jih je Komisija sama naložila, spoštovane (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 30. januarja 2002 v zadevi Keller in Keller Meccanica proti Komisiji, T-35/99, Recueil, str. II-261, točka 77, in zgoraj v točki 138 navedena zadeva Ducros proti Komisiji, točki 61 in 62).
- 142 Poleg tega je treba opozoriti, da je treba zakonitost akta Skupnosti v okviru ničnostne tožbe na podlagi člena 230 ES presoditi glede na dejanske in pravne elemente, ki so obstajali na dan, ko je bil akt sprejet. Zlasti je treba kompleksno presojo Komisije preveriti samo glede na elemente, s katerimi je razpolagala v trenutku, ko je to presojo izvedla (zgoraj v točki 138 navedena sodba Salomon proti Komisiji, točka 48, in zgoraj v točki 138 navedena sodba Kneissl Dachstein proti Komisiji, točka 47).
- 143 Končno, sama trditev, da eden ali drug pogoj za odobritev pomoči ne bo spoštovan, ne more vplivati na samo zakonitost odločbe o odobritvi. Na splošno zakonitost akta Skupnosti ne more biti odvisna od morebitnih možnosti njegovega obida ali od naknadnih pomislekov o njegovi učinkovitosti (zgoraj v točki 48 navedena sodba British Airways in drugi proti Komisiji, točka 291, in zgoraj v točki 138 navedena sodba Salomon proti Komisiji, točka 49).
- 144 Očitke in trditve tožeče stranke je torej treba obravnavati ob upoštevanju zgoraj omenjenih načel.

Očitki glede utemeljenosti izpodbijane odločbe

- 145 Če ta tožbeni razlog izhaja iz kršitve Uredbe št. 659/1999, ga je treba takoj kot brezpredmetnega zavrni. Omenjena uredba, ki določa postopkovna pravila, ki se

uporabljajo za preučitev državnih pomoči, nikakor ne more biti kršena s tem, da naj bi Komisija domnevno napačno ugotovila dejansko stanje in napravila očitne napake pri presoji, in to še toliko manj, ker je bila izpodbijana odločba sprejeta po uvedbi formalnega postopka preiskave, določenega s členom 88(2) ES. Poleg tega je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni navajala nobene trditve, zato da bi dokazala, da izpodbijana odločba krši Uredbo št. 659/1999 in ne izpostavi določb te uredbe, ki naj bi jih omenjena odločba kršila.

- ¹⁴⁶ Zato je treba ta tožbeni razlog obravnavati samo v delu, kjer zatrjuje kršitev člena 87(3)(c) ES in smernic.

Presoja dela pomoči kot nadomestila za gospodarsko javno službo

- ¹⁴⁷ Tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija napačno presodila del pomoči, ki ustreza preznickemu nadomestilu za gospodarsko javno službo s tem, da je po eni strani upoštevala amortizacijo *Liamone*, čeprav ta ladja ni vključena v izpolnjevanje obveznosti gospodarske javne službe, po drugi strani pa ni upoštevala potencialne povečane vrednosti flote, ki se za take obveznosti uporablja. Poleg tega tožeča stranka poudarja visoko rast izgub med letoma 2000 in 2001.

- ¹⁴⁸ Te očitke je treba kot brezpredmetne zavrniti, saj je njihov namen dokazati, da je v izpodbijani odločbi opravljena napačna presoja združljivosti pomoči s členom 86(2) ES, ker je Komisija v uvodni izjavi 260 izpodbijane odločbe ocenila, da je treba celotno obravnavano pomoč v višini 76 milijonov EUR, vključno z delom, ki ustreza preznickemu nadomestilu za gospodarsko javno službo, presoditi kot pomoč za prestrukturiranje.

149 Nasprotno pa je te očitke treba obravnavati, če je njihov namen izpodbijati določanje zneska prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo, ki ga je opravila Komisija.

150 Prvič je treba glede amortizacije *Liamone* ugotoviti, da očitek tožeče stranke temelji na napačnem razumevanju izpodbijane odločbe. V nasprotju s tem, kar meni tožeča stranka, Komisija za izračun dela pomoči, ki ustreza prenizkemu nadomestilu za gospodarsko javno službo, ni upoštevala dodelitve sredstev v zvezi z omenjeno amortizacijo, temveč je ravno nasprotno, tako kot jasno izhaja iz uvodne izjave 257, tabela 11, izpodbijane odločbe, znesek teh dodeljenih sredstev iz svojega izračuna izvzela. Ko je Sodišče prve stopnje o tem na obravnavi vprašalo tožečo stranko, je ta poleg tega izrecno priznala, da je bilo njeno razumevanje izpodbijane odločbe v tej točki napačno.

151 Iz tega izhaja, da znesek 53,48 milijona EUR, za katerega je Komisija štela, da ustreza stroškom, ki niso bili predmet nadomestila za obveznosti gospodarske javne službe, ki jih je SNCM prevzela na povezavah Korzike med leti 1991 in 2001, ne upošteva amortizacije *Liamone*.

152 Drugič, kar zadeva potencialne višje vrednosti flote, vključene v obveznost gospodarske javne službe, tožeča stranka ugotavlja, da je prodajna vrednost petih ladij, vključenih v obveznost gospodarske javne službe 31. decembra 2001 za 22,2 milijona EUR višja od njihove neto računovodske vrednosti. Po mnenju tožeče stranke bi se zato izgube, ki so med letoma 1991 in 2001 nastale na povezavi Korzike in ki po mnenju Komisije ustrezajo prenizkemu nadomestilu za gospodarsko javno službo, morale zmanjšati za znesek teh višjih vrednosti.

153 V tem pogledu je treba najprej ugotoviti, in to ni sporno, da očitane skrite višje vrednosti niso bili knjižene v računovodske izkaze SNCM za leti 2000 in 2001, ki so

jih potrdili revizorji. Kot zatrjuje Komisija in ji tožeča stranka tudi ne nasprotuje, saj je na obravnavi potrdila, da iz uporabe splošnih računovodskih načel, zlasti načela previdnosti izhaja, da podjetje načeloma nima pravice do ponovne ocene zneska aktive svoje bilance, ker bi bila njena prodajna vrednost višja od njene računovodske vrednosti. Po drugi strani pa mora podjetje v skladu z istimi načeli upoštevati pričakovano amortizacijo, ko je prodajna vrednost sredstev nižja od njihove računovodske vrednosti.

154 Tožeča stranka sicer v okviru drugih očitkov na splošno očita, da so sečasni računovodski izkazi, s katerimi je Komisija razpolagala ob sprejemu sporne odločbe, razlikovali od končnih računovodskih izkazov, ki so jih potrdili revizorji in ki so postali dostopni po sprejemu omenjene odločbe. Vendar pa je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni predložila nobenega dokaza, ki bi lahko podkrepil ta očitek in da v nobenem trenutku ni navedla, v čem naj bi sečasni računovodski izkazi razlikovali od dokončnih potrjenih računovodskih izkazov.

155 Dalje je treba predvsem poudariti, da je Komisija v uvodni izjavi 272 izpodbijane odločbe navedla, da sta bili dve od petih ladij, ki so bile pred letom 2002 vključene v obveznost gospodarske javne službe, pod hipoteko, medtem ko za tri preostale ladje družba ni našla bank, ki bi jih bile pripravljene vzeti za hipoteko. V zvezi s tem je Komisija ugotovila: „Raven zadolženosti družbe in njen šibek denarni tok, podrobneje predstavljen spodaj, ki ji komaj zagotavlja poravnavanje obstoječega dolga, nista taka, da bi banko, ki ravna kot zasebni upnik v tržnih pogojih, pripeljala do tega, da bi SNCM ponudila dodatno posojilo. Tveganje za takega upnika, da SNCM ne bi zmogla odplačevati obrokov kredita, za katere se zaveže, bi bilo, ob upoštevanju finančnih sredstev, ki jih ta sprosti, v resnici pomembno. Podobne težave naj SNCM ne bi dopuščale, da se za zmanjšanje svoje zadolženosti zateče k morebitnim operacijam ‚lease-back‘. Izkušnje Komisije glede dejanskega zaseda ladij ali zrakoplovov kažejo, da je ta v praksi težko izvedljiv, če so ta sredstva vključena v povezave, za katere obstaja nacionalni ali regionalni interes.“ Treba je ugotoviti, da tožeča stranka, čeprav izpodbija te ugotovitve, v okviru teh očitkov ni predložila nobenega konkretnega dokaza, ki jih lahko izpodbija.

- 156 Končno je treba ta očitek, če tožeča stranka zatrjuje, da bi SNCM morala ustvariti zatrjevane višje vrednosti zato, da bi sprostila dodatne lastne prihodke in da bi tako zmanjšala izgube, ki so posledica izpolnjevanja obveznosti gospodarske javne službe, zavrnil, saj bi to pomenilo prodajo ravno tistih ladij, ki jih je SNCM vključila v svoje obveznosti gospodarske javne službe.
- 157 V teh okoliščinah ne izkaže, da bi Komisija storila očitno napako pri presoji s tem, da je skrite višje vrednosti ladij, vključenih v obveznosti gospodarske javne službe, izvzela iz izračuna prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo.
- 158 V nasprotju s trditvijo tožeče stranke pa glede na metodo, ki ji je sledila Odločba 2002/149, ne izhaja nobena nedoslednost. Tako kot izhaja iz uvodne izjave 102 omenjene odločbe, je Komisija upoštevala samo znesek višjih vrednosti, ki so bile dejansko ustvarjene s tremi ladjami, ki so bile odprodane v obdobju 1991-1999, da bi popravila znesek izgub v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti gospodarske javne službe. Vendar pa iz omenjene odločbe ne izhaja, da bi Komisija upoštevala tudi skrite višje vrednosti drugih ladij, ki naj dejansko ne bi bile odprodane. Če je zatorej točno, da je bila Komisija v odločbi 2002/149 prisiljena popraviti računovodski rezultat SNCM glede povezave s Korziko s tem, da je vpisala presežek, ki ga ni bilo v poglavju glede te povezave, ker je bil knjižen pod drugo poglavje, je v obravnavanem primeru položaj popolnoma drugačen, saj tožeča stranka Komisiji očita, da ni popravila računovodskega rezultata SNCM, pri čemer naj bi upoštevala potencialne presežke, ki v računovodske izkaze niso bili knjiženi.
- 159 Glede okoliščine, ki jo poudarja tožeča stranka, in sicer, da je Komisija po drugi strani pri ugotovitvi stroškov prestrukturiranja upoštevala amortizacijo *Liamone*, zadošča ugotovitev, da je taka okoliščina, kot je bilo navedeno zgoraj, posledica stroge uporabe računovodskih pravil, ki jih tožeča stranka ni izpodbijala.

- 160 Tretjič, kar zadeva domnevno veliko rast izgub SNCM med letoma 2000 in 2001, zadošča ugotovitev, da ta okoliščina, če domnevamo, da je točna, daleč od tega da bi vplivala na ugotovitev iz uvodne izjave 256 izpodbijane odločbe, da so med leti 1991 in 2001 SNCM pomembni primanjkljaji nastali pri vseh povezavah Korzike, podvrženih obveznosti gospodarske javne službe, potrjuje omenjeno ugotovitev in zato v ničemer ne more izpodbijati analize sporne odločbe glede dela pomoči, ki ustreza prenizkemu nadomestilu za gospodarsko javno službo.
- 161 Zato je treba očitke in trditve tožeče stranke glede ugotovitve prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo v celoti zavrniti.

Analiza vzrokov, ki so pripeljali do finančnih težav SNCM

- 162 Tožeča stranka v bistvu zatrjuje, da težave SNCM ne izvirajo iz omejitev, ki jih nalagajo obveznosti gospodarske javne službe, temveč iz presežne zmogljivosti njene ponudbe, ki naj bi bila posledica politike prevelikih vlaganj v nove ladje.
- 163 V tem pogledu je treba najprej opozoriti, da mora v skladu s točko 33 smernic „Načrt za prestrukturiranje [...] opisati okoliščine, ki so podjetje privedle v težave, ker predstavljajo osnovo za ocenjevanje, ali so predlagani ukrepi primerni.“
- 164 Iz tega sledi, kot to upravičeno poudarja Komisija, da analiza vzrokov za težave SNCM, ki jo je opravila v uvodnih izjavah od 263 do 281 izpodbijane odločbe s tem,

da je zlasti preučevala SNCM-jevo politiko nakupovanja ladij, obseg plač, pomen vmesnih nakupov in pomen omejitev gospodarske javne službe, kot taka ni zahtevana, temveč je potrebna samo zato, da se preveri primernost predlaganih ukrepov za odpravo teh težav in zagotovitev obnove sposobnosti preživetja zadevnega podjetja.

165 Zato lahko v obravnavanem primeru očitki tožeče stranke glede presežka zmogljivosti SNCM dokažejo, da je pri izpodbijani odločbi podana napaka le, če so taki, da lahko prikažejo neustreznost ukrepov, ki jih za odpravo dvomov, ki jih je glede te točke izrazila Komisija, določa izpodbijana odločba.

166 V tem oziru je treba poudariti, da je Komisija v izpodbijani odločbi po ugotovitvi v uvodni izjavi 333, da „je treba zmanjšanje flote, ki ga predvideva načrt za prestrukturiranje [...] uravnotežiti glede na politiko nakupovanja ladij, ki jo je SNCM vodila v preteklih letih“ v uvodnih izjavah od 336 do 339 izpodbijane odločbe, ne da bi ugotovila presežek prostih zmogljivosti SNCM ali ga količinsko opredelila, ocenila, da je, tako kot izhaja iz uvodnih izjav od 97 do 101 in 315, primerno, da SNCM poleg zavez, sprejetih v načrtu za prestrukturiranje, odproda štiri ladje, in ji naloži še tri dodatne pogoje zato, da zmanjša svoje zmogljivosti, in sicer omejitev flote SNCM na sedanje število ladij po odprodaji štirih ladij, prepoved SNCM, da v določenem obdobju obnavlja svojo floto, in omejitev letnega števila povratnih voženj na različnih pomorskih povezavah z namembnim krajem Korziko. V skladu s točkami 35 in 36 smernic ti pogoji odražajo v uvodnih izjavah od 311 do 317 izpodbijane odločbe izraženo skrb Komisije, da omili nezaželene posledice pomoči za konkurenta s tem, da omeji prisotnost SNCM na njenem zgodovinskem trgu, in sicer povezavi Korzike.

- 167 Treba pa je ugotoviti, da čeprav tožeča stranka s temi očitki zatrjuje, da je ponudba SNCM presežna, po drugi strani ne pojasni, v čem zaveza francoskih organov glede odprodaje štirih ladij in dodatni zgoraj navedeni pogoji, ki jih je naložila Komisija, niso primerni za ustrezno odpravo očitane presežne zmogljivosti.
- 168 V teh okoliščinah je treba šteti, da so očitki tožeče stranke o tej točki brezpredmetni.
- 169 V vsakem primeru se ti očitki izkažejo za neutemeljene.
- 170 Prvič, treba je zavrniti očitek, da je Komisija v uvodni izjavi 271 izpodbijane odločbe na podlagi neto izpadov ladij med osnovna sredstva, in ne na podlagi razvoja izražene zmogljivosti v številu sedežev ugotovila, da SNCM v zadnjih letih ni preveč vlagala v obnovo svoje flote.
- 171 S tem da je preučila razvoj neto izpadov ladij, Komisija ni nameravala preveriti morebitne presežne zmogljivosti ponudbe SNCM, temveč, kot izrecno izhaja iz uvodne izjave 270 izpodbijane odločbe in točke III 2 odločbe o uvedbi postopka, racionalnost odločitev o nakupih družbe, zato da se prepriča, da izgube iz preteklosti ne bi bile posledice drugih dejavnikov, kot je teža njenih obveznosti gospodarske javne službe med leti 1991 in 2001. Tako je Komisija po tem, ko je preučila razvoj neto izpadov ladij SNCM in ugotovila, da SNCM ni posebej preveč vlagala, v uvodni izjavi 272 izpodbijane odločbe preučila zadolženost SNCM, ki je posledica nakupa zadevnih ladij.

172 Iz tega izhaja, da očitek tožeče stranke temelji na napačnem razumevanju izpodbijane odločbe.

173 Vsekakor je treba ugotoviti, da so podatki, ki jih tožeča stranka navaja glede izražene zmogljivosti ladij v številu sedežev, v nasprotju z njeno tezo, ker iz njih jasno izhaja, kar poleg tega tožeča stranka ne prereka, da se je ta zmogljivost, ob upoštevanju prodaje štirih predhodno obnovljenih ladij in nakupu treh drugih ladij, zmanjšala. V zvezi s tem je treba v repliki naveden očitek, da naj bi bila povprečna zmogljivost, ki jo izraženo v številu sedežev predstavljajo tri nove ladje, večja od nekdanje flote, kot neupoštevnega zavrniti, ker je očitana povprečna zmogljivost čisto teoretičen podatek, ki v ničemer ne ustreza dejanski zmogljivosti, ki jo ponujajo ladje SNCM.

174 Glede očitka, da naj to znižanje števila sedežev ne bi bilo sorazmerno z upadom prometa SNCM in ki naj bi bilo še toliko bolj nujno glede na očitani padec prometa SNCM, zmanjšanje obveznosti gospodarske javne službe in povečanje števila prevozov, ki jih opravi tožeča stranka, je treba opozoriti, da je brezpredmeten, ker je Komisija zlasti iz teh razlogov, ne da bi ugotovila ponudbo presežkov prostih zmogljivosti s strani SNCM ali jo količinsko opredelila, ocenila kot nujno, da zmanjša ponudbo SNCM tako, da določi različne pogoje. Znova je treba ugotoviti, da če tožeča stranka Komisiji očita, da pri ponudbi SNCM ni ugotovila presežkov prostih zmogljivosti, pa ne izpodbija ukrepov, ki jih je Komisija za to naložila iz naslova izravnalnih ukrepov v korist konkurentov.

175 V vsakem primeru tožeča stranka ne more trditi, da je dokazala presežke prostih zmogljivosti SNCM s tem, da se je sklicevala na okoliščino, da ladja *Pascal Paoli*, ki deluje na liniji Marseille–Bastilja ponuja več prostih mest, kot je to predvideno v sporazumu iz leta 2002. Iz priloge I k omenjenemu sporazumu jasno izhaja, da ta

določa minimalno število prostih mest za zagotavljanje minimalne storitve, imenovane „osnovna“ storitev. Poleg tega je Komisija, ne da bi ji tožeča stranka nasprotovala, poudarila, da je *Pascal Paoli* ponujal število kajut, ki je bilo natančno enako obveznostim gospodarske javne službe.

- 176 Drugič, kar zadeva očitke, da naj bi se izgube SNCM povečale v letih 2000 in 2001, oziroma točno tistih letih, ko je bila dobavljena *Liamone* in naročena *Danielle Casanova*, zadošča ugotovitev, da tožeča stranka ni predložila nobenega konkretnega dokaza o obstoju vzročne zveze med tema slednjima okoliščinama in povečanjem izgub SNCM.
- 177 Ob upoštevanju teh ugotovitev je treba očitke glede analize razlogov za težave SNCM v celoti zavriniti.

Spoštovanje smernic

- 178 Tožeča stranka meni, da je Komisija napačno ugotovila dejansko stanje in storila očitne napake pri presoji glede spoštovanja pogojev, ki jih smernice določajo glede statusa podjetja v težavah kot podjetja, ki je upravičeno do pomoči, glede presoje obnove sposobnosti preživetja, preprečevanja neupravičenega izkrivljanja konkurence in omejitve pomoči na najnižjo vsoto.
- 179 Za uvod je umestno poudariti, da se tožeča stranka s temi očitki omejuje na navajanje kršitve pogojev s strani Komisije, določenih v smernicah, glede štirih zgoraj navedenih točk, ne da bi zatrjevala nezakonnost omenjenih smernic glede na člen 87(3)(c) ES.

180 V teh okoliščinah se mora obravnava teh očitkov omejiti na to, da se preveri, ali je Komisija spoštovala lastne smernice, in se ne more razširiti na zakonitost omenjenih smernic glede na Pogodbo ES. Ker tožeča stranka v tem pogledu ni navedla nobene trditve, tako vprašanje ne spada med razloge, ki jih Sodišče prve stopnje lahko ali mora obravnavati po uradni dolžnosti (glej zlasti zgoraj v točki 52 navedeno sodbo Komisija proti Sytraval in Brink's France, točka 67).

181 Glede na te predhodne ugotovitve je treba presoditi očitke in trditve, ki jih navaja tožeča stranka, da dokaže, da izpodbijana odločba krši smernice.

— Status podjetja v težavah družbe SNCM

182 Tožeča stranka Komisiji v bistvu očita, da je opirajoč se na neto računovodsko vrednost sredstev in brez upoštevanja možnosti za uporabo določenih izmed njih, ugotovila, da je bila SNCM glede na izgubo njenega osnovnega kapitala podjetje v težavah.

183 Treba je opozoriti, da čeprav ne obstaja opredelitev Skupnosti podjetja v težavah, Komisija v točki 4 smernic šteje, da je podjetje v težavah, „ko ni zmožno z lastnimi sredstvi ali sredstvi, ki jih lahko pridobi od svojih lastnikov/delničarjev ali upnikov, ustaviti negativna gibanja poslovanja, ki bi brez posredovanja države ogrozili obstoj podjetja“.

184 V skladu s točko 5(a) smernic Komisija ocenjuje, da „[je] za namen teh smernic [...] podjetje v težavah v vsakem primeru in ne glede na velikost zlasti [...] v primeru kapitalskih družb, če je več kakor polovica registriranega osnovnega kapitala izgubljena in je bila več kakor četrtina takšnega kapitala izgubljena v zadnjih dvanajstih mesecih“. Poleg tega Komisija v točki 6 smernic navaja:

„Običajni znaki za to, da je podjetje v težavah, so naraščajoče izgube, upadanje prometa, kopičenje zalog, presežki prostih zmogljivosti, padanje denarnih tokov, naraščajoči dolgovi, naraščajoči stroški obresti in zmanjševanje vrednosti premoženja. [...] V vsakem primeru pa je podjetje v težavah upravičeno le, če lahko dokaže, da si z lastnimi sredstvi ali s sredstvi lastnikov/delničarjev ali upnikov ne more opomoči.“

185 Iz tega izhaja, da čeprav se v skladu s smernicami za podjetje „v vsakem primeru“ šteje, da je podjetje v težavah, ko je znaten del njegovega osnovnega registriranega kapitala izgubljen, nič ne preprečuje podjetju, da z drugimi kazalci, ki so navedeni zgoraj, dokaže, da je v težavah v smislu smernic, čeprav ni izgubilo pomembnega dela svojega osnovnega kapitala.

186 V obravnavanem primeru je Komisija ocenila, da je SNCM izpolnjevala tako pogoj določen s točko 5(a) smernic in tisti določen s točko 6. Tako je Komisija, potem ko je v uvodni izjavi 291 izpodbijane odločbe ugotovila, da je SNCM izgubila več kot polovico svojega osnovnega registriranega kapitala, pri čemer je četrtino tega izgubila v zadnjem letu, v uvodnih izjavah od 292 do 294 izpodbijane odločbe poudarila, da so drugi kazatelji pokazali, da je bilo SNCM podjetje v težavah v smislu smernic. V zvezi s tem se je Komisija sklicevala na povečanje izgub, zmanjšanje prometa, povečanje finančnih dolgov, povečanje finančnega bremena, zmanjšanje

lastnega kapitala, majhnost lastnega kapitala glede na velikost podjetja, potrebo po financiranju in neto osnovnih sredstev podjetja, kot tudi slabost njene sposobnosti samofinanciranja. Dalje, Komisija je v uvodni izjavi 295 izpodbijane odločbe navedla, da so ji francoski organi potrdili, da so banke zavrnilo posojilo denarja SNCM, čeprav je SNCM predlagala, da bo dala za jamstvo svoje zadnje ladje, ki niso pod hipoteko ali predmet podobnih služnosti.

187 Vendar pa je treba ugotoviti, da če tožeča stranka s temi očitki nasprotuje temu, da je pogoj, določen s točko 5(a) smernic, izpolnjen, pa po drugi strani slednjih ugotovitev iz sporne odločbe v resnici ne izpodbija.

188 Tožeča stranka navaja, da bilance SNCM za poslovno leto 2002 revizorji niso potrdili. Kljub temu pa je treba ugotoviti, da tega očitka ne podkrepi z nobenim konkretnim dokazom.

189 Če naj bi tožeča stranka s tem očitkom Komisiji očitala, da se je v trenutku sprejema izpodbijane odločbe oprla načasne računovodske izkaze, okoliščino, ki ni bila izpodbijana in je izrecno omenjena v uvodnih izjavah 17 in 293 izpodbijane odločbe, zadošča ugotovitev, da tožeča stranka v tem pogledu ni navajala nobenega elementa, ki lahko dokaže, da bi se dokončni računovodski izkazi razlikovali od časovnih.

190 Očitno neutemeljene očitke glede letnih računovodskih izkazov SNCM je zato treba takoj zavrniti.

191 Dalje je treba glede kazateljev iz uvodnih izjav 293 in 294 izpodbijane odločbe natančneje ugotoviti, da se je tožeča stranka omejila samo na izpodbijanje analize Komisije glede sposobnosti SNCM, da se samofinancira. Treba pa je priznati, da so drugi kazatelji, navedeni v izpodbijani odločbi, zlasti raven izgub in finančni dolgovi, sami sposobni izkazati, da je SNCM podjetje v težavah. Res je, da tožeča stranka v svojih stališčih o intervencijah prvič izpodbija raven dolgov SNCM, vendar pa ne navede, v čem naj bi bila očitana napaka taka, da bi spremenila analizo Komisije glede tega, ali ima SNCM status podjetja v težavah. V svojih pisanjih pa je tožeča stranka sama poudarila znatno povečanje dolgov SNCM med letoma 2000 in 2001 zaradi domnevnih prekomernih vlaganj v ladje.

192 Teh kazateljev nikakor ne more izpodbijati okoliščina, ki je prvič navedena v dupliki, in sicer da naj bi se SNCM spustila v cenovno vojno. Tako ravnanje ni v ničemer nezdržljivo s finančnimi težavami. Ravno nasprotno, dejstvo, da je SNCM imela zelo nizke cene, morebiti nižje od svojih stroškov, bi lahko okrepilo dejstvo, da gre za podjetje v težavah, saj tako ravnanje lahko vodi k nastanku finančnih izgub. Dejstvo, ki je ravno tako omenjeno v dupliki, da naj bi SNCM zaposlila novega generalnega direktorja v letu 2003, pri preizkusu zakonitosti izpodbijane odločbe ni mogoče upoštevati, ker se je to zgodilo po njenem sprejemu.

193 Končno, kar zadeva očitek, da naj bi bile določene ladje, v nasprotju s tem, kar je Komisija ugotovila v uvodni izjavi 295 izpodbijane odločbe, mogoče uporabiti in bi lahko služile za jamstvo pri bankah, zadošča ugotovitev, da ta ni podkrepjen z nobenim konkretnim dokazom. Največ kar je, tožeča stranka v skladu z intervencijsko vlogo SNCM v svojih stališčih o intervencijah v tem pogledu poudarja, da je ta družba konec leta 2001 dobila posojilo v višini 22,5 milijona EUR in da bi lahko v letu 2002 dobila kratkoročni kredit v višini 40 milijonov EUR. Vendar pa je na vprašanje Sodišča prve stopnje o tej točki SNCM na obravnavi pojasnila, da se je omenjeno „posojilo“ nanašalo na kreditno linijo, ki je bila v trenutku sprejema izpodbijane odločbe v celoti izčrpana. Treba je ugotoviti, da

tožeča stranka ni izpodbijala te razlage, ki je poleg tega potrjena z uvodno izjavo 272 izpodbijane odločbe, v kateri Komisija navaja, da se, ob upoštevanju zadolženosti SNCM in njenih šibkih denarnih tokov, nobena banka, ki ravna kot zasebni upnik in pod tržnimi pogoji, ni ponudila, da bi SNCM predlagala „dodatni“ kredit. V vsakem primeru dejstvo, da je SNCM dobila oziroma bi lahko dobila bančna posojila v letu 2002, ni tako, da bi vplivalo na dejstvo, da je v trenutku sprejema odločbe Komisija ugotovila, da so odslej banke SNCM zavrnilo vsakršno novo posojilo. V teh okoliščinah je treba ugotovitev v uvodni izjavi 295 izpodbijane odločbe, ki se v bistvu nahaja tudi v uvodni izjavi 272 omenjene odločbe, šteti za dokazano.

194 Iz tega izhaja, da je status podjetja SNCM kot podjetja v težavah v smislu smernic v pravno zadostni meri dokazan s kazatelji, navedenimi v uvodnih izjavah 293 in 294 izpodbijane odločbe.

195 Zato se očitki, ki jih tožeča stranka navaja, da izpodbija ugotovitve Komisije glede izgube osnovnega registriranega kapitala SNCM, izkažejo za brezpredmetne.

196 V vsakem primeru je treba oceniti, da če tožeča stranka Komisiji očita, da je podcenila sredstva SNCM s tem, da je sprejela strogi računovodski pristop, ki temelji na neto vrednosti sredstev, ne da bi upoštevala njihovo prodajno vrednost glede na možnosti in uporabo določenih izmed teh, ne navede, v čem bi upoštevanje prodajne vrednosti omenjenega premoženja lahko pripeljalo do bistveno drugačne ugotovitve od tiste v izpodbijani odločbi, in sicer, da naj bi v nasprotju z ugotovitvijo iz te odločbe SNCM ne izgubil polovice svojega kapitala in da četrtnina tega kapitala naj ne bi bila izgubljena v zadnjem letu. Ravno nasprotno, v svojih stališčih o intervencijah tožeča stranka sama priznava SNCM-jevo izgubo četrtnine osnovnega registriranega

kapitala v zadnjih dvanajstih mesecih. Enako, kot je to že navedeno zgoraj, tožeča stranka, pri tem, da trdi, da se določene ladje lahko uporabijo in so lahko za jamstvo pri bankah, ne navaja najmanjšega številčnega podatka ali konkretnega dokaza v utemeljitev svoje teze, z izjemo elementov, ki jih navaja SNCM, ki, tako kot je bilo navedeno v točki 193 zgoraj, niso taki, da bi izpodbili analizo izpodbijane odločbe v tej točki.

197 Iz tega izhaja, da so očitki tožeče stranke glede izgube osnovnega kapitala SNCM brezpredmetni in nimajo dejanske podlage.

198 Iz teh razlogov je treba očitke in trditve tožeče stranke glede statusa SNCM kot podjetja v težavah, zavrniti.

— Obnova sposobnosti preživetja

199 Tožeča stranka Komisiji očita, da ni predvidela vmesne možnosti med nadaljevanjem dejavnosti SNCM s pomočjo dodelitve pomoči in prenehanjem tega podjetja v primeru, da pomoč ni dodeljena.

200 Treba je ugotoviti, da taki očitki izvirajo iz napačnega razumevanja izpodbijane odločbe. Tako kot Komisija upravičeno meni, izpodbijana odločba ni sprejela nobenih skrajnih rešitev, ki jih podaja tožeča stranka, temveč je, v skladu s tezo, ki jo zagovarja tožeča stranka, izbrala vmesno možnost.

- 201 Tako je treba poudariti, da je bila SNCM v skladu z uvodnimi izjavami od 30 do 302 izpodbijane odločbe, da zagotovi svojo obnovo sposobnosti preživetja, prisiljena, da po eni strani, ob upoštevanju obetov za rast tega trga ponovno začne s svojimi dejavnostmi proti Magrebu, in po drugi strani, da opusti svoje dejavnosti, ki bi tudi po prestrukturiranju ostale strukturno deficitarne, zlasti povezavo med Italijo in Korziko, ki jo zagotavlja Corsica Marittima.
- 202 Poleg tega je Komisija v uvodnih izjavah od 315 do 317 izpodbijane odločbe, da bi preprečila nedovoljeno izkrivljanje konkurence SNCM, poleg ukinitve povezave med Italijo in Korziko naložila skoraj popoln umik povezav med Toulonom in Korziko, omejitev števila povratnih voženj za vsako leto od leta 2003 naprej, zlasti na povezavi med Nico in Korziko, kot tudi prodajo štirih ladij. Za nameček je Komisija za preprečitev, da bi SNCM presežna likvidna sredstva uporabila za agresivne dejavnosti, ki lahko na trgu povzročijo izkrivljanje, ocenila kot potrebno, da ji prepove financiranje novih vlaganj tudi za nadomestitev obstoječih ladij, z izjemo stroškov za ponoven začetek dejavnosti proti Magrebu.
- 203 Končno je Komisija z namenom, da zaščiti skupne interese, SNCM v uvodnih izjavah od 331 do 367 izpodbijane odločbe naložila tudi vrsto ukrepov, katerih cilj je bil omejiti zmogljivosti SNCM in preprečiti sprejem agresivne tarifne politike. V ta namen je Komisija poleg prej navedenih ukrepov na področju povratnih voženj in investicij naložila omejitev flote SNCM na sedanje število povratnih voženj po odprodaji štirih ladij, odprodaji nestrategičkih deležev in prepovedi delovanja v vlogi „price-leader“, tj. pogoje, ki so navedeni v členih od 2 do 5 izreka izpodbijane odločbe.
- 204 Iz tega zato izhaja, da je Komisija, daleč od tega, da bi SNCM dovolila nadaljevanje obstoječih dejavnosti z dodelitvijo zadevne pomoči, ravno nasprotno, sprejela

odločbo, ki SNCM, zato da je lahko upravičena do omenjene pomoči, nalaga znatno spremembo dela njenih dejavnosti. V teh okoliščinah je treba očitke tožeče stranke glede te točke zavrni.

205 Ker želi tožeča stranka s predmetnimi očitki, oziroma natančneje, pod pretvezo splošne graje preučitve obnove sposobnosti preživetja, izpodbijati ohranjanje prisotnosti SNCM na povezavi med Nico in Korziko, tj. povezavo, na kateri je sama dejavna in neposredno konkurira SNCM, pa je treba opozoriti, da čeprav se zdi, da tožeča stranka v tožbi Komisiji očita, da SNCM ni naložila popolnega umika s povezave med Nico in Korziko, pa v repliki meni, da bi morala Komisija od SNCM zahtevati, da zmanjša prisotnost na tej povezavi.

206 Vendar pa, prvič, zato ker tožeča stranka graja izpodbijano odločbo v tem, da naj bi Komisija SNCM morala naložiti zmanjšanje njene prisotnosti na povezavi med Nico in Korziko, zadošča ugotovitev, da taka kritika izhaja iz napačnega razumevanja izpodbijane odločbe, ker je Komisija, tako kot izhaja iz zgoraj navedenega, SNCM ravno zato, da zmanjša njeno prisotnost na tej liniji, naložila ukrepe v obliki omejitev na področju povratnih voženj. V zvezi s tem ni pomembno, da je treba pogoj, ki ga je naložila Komisija, preučiti kot upad letnih povezav, in ne kot zmanjšanje prometa, saj to v vsakem primeru vodi k omejitvi dejavnosti SNCM iz Nice. Očitek tožeče stranke v tej točki zato nima dejanske podlage.

207 Drugič, če tožeča stranka graja izpodbijano odločbo glede tega, da bi Komisija SNCM morala naložiti popoln umik iz povezave med Nico in Korziko, je treba opozoriti, da je Komisija v uvodni izjavi 302 izpodbijane odločbe v tem pogledu pojasnila, da če po eni strani dejavnost iz Nice ostaja negotova, pa se je njen pomen zmanjšal in bi zgodnja amortizacija *Liamone* v letu 2001 olajšala ponovno doseganje pozitivnih rezultatov na tej liniji in po drugi strani, da je prisotnost iz Nice, čeprav zmanjšana, ostala potrebna za položaj družbe na celotnem trgu. Poleg tega je

Komisija v uvodni izjavi 338 izpodbijane odločbe navedla, da ni naložila bolj drastičnih ukrepov na področju zmogljivosti, kot so ti, omenjeni zgoraj, zlasti zaradi obetov rasti prometa proti Korziki in tveganja, da pride do nastanka monopolnega položaja neposrednega konkurenta SNCM na linijah med celinsko Francijo in Korziko.

- 208 Prvič, treba je ugotoviti, da tožeča stranka ne izpodbija razloga, navedenega v uvodni izjavi 302 izpodbijane odločbe, da pomen dejavnosti iz Nice upada in da naj bi predvidena amortizacija *Liamone* v letu 2001 olajšala ponovno doseganje pozitivnih rezultatov na tej liniji.
- 209 Drugič, kar zadeva razlog, ki izhaja iz položaja SNCM na celotnem trgu, se tožeča stranka, ne da bi temu v resnici nasprotovala, omejuje na trditev, da tega ne razume. Očitno pa je, da je Komisija iz tega razloga pristala na to, da je bila prisotnost SNCM na povezavi Nica–Korzika nujna za zmanjšanje njene odvisnosti od zgodovinske povezave med Marseillem in Korziko, ki je predmet obveznosti gospodarske javne službe. To izhaja iz branja uvodne izjave 302 izpodbijane odločbe, ki pojasnjuje, da bo ponovni začetek dejavnosti proti Magrebu prispeval k zmanjšanju odvisnosti družbe od te iste zgodovinske linije. V nasprotju s tem, ker zatrjuje tožeča stranka, SNCM ostaja ranljiva v Marseillu, ker sporazum iz leta 2002 poteče v letu 2006 in ker na tej liniji nima nobene izključne pravice. Treba je ugotoviti, da se je tožeča stranka umaknila iz javnega razpisa za dodelitev sporazuma iz leta 2002. Tožeča stranka poleg tega ne more razumno izpodbijati potrebe SNCM, da razprši svojo ponudbo s tem, da zagotavlja štiri povezave proti Korziki. SNCM je poleg tega, ne da bi ji tožeča stranka ugovarjala, pojasnila, da bi imel, glede na to, da se pomemben del prevozov opravi iz Marseilla proti Nici (ali obratno), umik iz Nice avtomatične negativne posledice za Marseille. Enako so francoski organi, tako kot izhaja iz uvodne izjave 205 izpodbijane odločbe, ki je tožeča stranka ne izpodbija, poudarili, da se povezavi iz Nice in iz Marseilla dopolnjujeta, kot tudi da je za SNCM nujno, da glede na prisotnost tožeče stranke iz štirih celinskih pristanišč predloži uravnoteženo ponudbo.

- 210 Kar zadeva očitke, naveden v stališčih o intervencijah, da naj bi ohranjanje prevozov, ki niso donosni, utemeljevala njihova komplementarnost s prevozi, ki so bolj donosni, ta temelji na dvojni predpostavki, ki ni dokazana. Po eni strani tožeča stranka iz razlogov, ki bodo natančno navedeni v nadaljevanju, v ničemer ne dokazuje, da povezava iz Nice ni donosna. Po drugi strani je treba glede povezave iz Marseilla ugotoviti, da ne samo, da na njeno donosnost, v nasprotju s tem, kar prigovarja tožeča stranka, ni mogoče sklepati iz domnevnega monopola na tej liniji, ker SNCM za to povezavo nima nobene izključne pravice, tožeča stranka pa poleg tega ne razume, da je cilj sporazuma iz leta 2002 samo nadomestitev stroškov za obveznosti gospodarske javne službe na tej liniji, ne bi dal SNCM kakršno koli jamstvo za doseganje dobička. Poleg tega je treba ugotoviti, da bi bilo, če bi bila teza tožeče stranke točna, težko razumljivo, zakaj bi se tožeča stranka odločila, da deluje iz Nice in da se odpove delovanju iz Marseilla.
- 211 Tretjič je treba glede tveganja za nastanek monopolnega položaja, ki ga navaja Komisija, če to zadeva povezavo iz Nice, opozoriti, da je Sodišče prve stopnje že odločilo, da Komisija pri izvrševanju svoje široke diskrecijske pravice lahko pravilno oceni, ali je prisotnost nekega podjetja potrebna za preprečitev nastanka okrepljene oligopolistične strukture zadevnih trgov (zgoraj v točki 138 navedena sodba Kneissl Dachstein proti Komisiji, točka 97).
- 212 V konkretnem primeru pa je treba ugotoviti, da se je tožeča stranka, ne da bi nasprotovala, da je edini sedanji konkurent SNCM na povezavi med Nico in Korziko, tako da bi ji umik SNCM s te linije prinesel dejanski monopolni položaj na tej liniji, omejila na trditev, da bi lahko na to linijo vstopili tako Moby Lines kot tudi druge italijanske družbe. Vendar pa je treba opozoriti, da niti Moby Lines niti nobena druga družba, ki jo navaja tožeča stranka, sedaj ni dejavna na linijah med celinsko Francijo in Korziko. Poleg tega tožeča stranka ni predložila najmanjšega dokaza, ki bi lahko podkrepil tezo, da naj bi pomorske družbe sedaj imele načrte za vstop na to linijo. V teh okoliščinah očitki tožeče stranke glede te točke ne morejo biti taki, da bi izpodbijali ugotovitve Komisije glede tveganja za nastanek monopolnega položaja na povezavi Nica–Korzika v njeno korist.

- 213 Nobena od drugih trditev, ki jih navaja tožeča stranka, ne more omajati ugotovitev Komisije glede nujnosti ohranjanja prisotnosti SNCM na povezavi Nica–Korzika.
- 214 Najprej je treba glede domnevne strukturne deficitarnosti te linije ugotoviti, da ne samo, da tožeča stranka svoje ugotovitve v ničemer ne podkrepí s konkretnimi dokazi, ampak tej tezi nasprotuje tudi njena nepretrgana prisotnost na tej liniji od leta 1999. V tem pogledu je ustrezno najprej poudariti, da tožeča stranka, kot to sama poudarja v repliki, ni prenehala povečevati svojih zmogljivosti prevozov proti Korziki med leti 2000 in 2004 za 109 %. Poleg tega tožeča stranka v svoji tožbi poudarja, da ji bo naročilo dvanajste ladje omogočilo, da za 70 % poveča svojo ponudbo na francoskih linijah. Nadalje je Komisija v uvodnih izjavah 65 in 86 izpodbijane odločbe, ne da bi tožeča stranka ugovarjala, ugotovila, da je tožeča stranka v letu 2001 pri povezavah s Korzike začela izvajati agresivno politiko doseganja tržnih deležev in da jo je ta strategija prisilila, da je eno ali dve leti ponujala presežke zmogljivosti, da bi pritegnila nove potnike.
- 215 Dalje je treba glede očitka, da naj bi SNCM na konkurenčnih linijah svoje storitve prodajala z izgubo, enako ugotoviti, da temelji na nedokazani predpostavki. Treba je ugotoviti, da vprašanja tožeče stranke glede razloga, da SNCM ni predvidela načrta za prestrukturiranje že leta 1992, ko je bilo jasno, da bo liberalizacija kabotaže začela veljati od leta 1999, ni upoštevno. Kakor hitro je bil Komisiji v letu 2002 predložen načrt za prestrukturiranje, je bila ta tista, ki je morala do tega načrta zavzeti stališče. Okoliščina, da naj bi bil ta načrt glede na okoliščine primera lahko predstavljen bolj zgodaj, spada med teoretične hipoteze in ne more vplivati na zakonitost izpodbijane odločbe. V vsakem primeru SNCM ni mogoče očitati, da se je poizkušala prilagoditi svojemu novemu konkurenčnemu okolju s tem, da se je najprej zatekla k svojim lastnim sredstvom, ne da bi zaprosila za pomoči za prestrukturiranje, za katere poleg tega ni dokazano, da bi ji lahko bile v tistem trenutku v okviru smernic zakonito dodeljene.

- 216 Kar poleg tega zadeva očitano nezmožnost SNCM, da svoje dejavnosti opravlja konkurenčno in brez subvencij, zadošča ugotovitev, da tak očitek ni dokazan. V tem oziru je ustrezno poudariti, da SNCM šele od leta 2002 na povezavah med Nico in Korziko posluje zunaj okvirov vsakršne obveznosti gospodarske javne službe in njej pripadajočih javnih nadomestil. Poleg tega tožeča stranka sama poudarja, da SNCM s tremi ladjami posluje proti Magrebu, kar je naslednja povezava, ki se s pozitivnimi rezultati opravlja zunaj vsakršne obveznosti gospodarske javne službe.
- 217 Končno je treba, kar zadeva domnevne presežne zmogljivosti povezav s Korziko, opozoriti, da je Komisija v uvodnih izjavah od 82 do 87 in 313 izpodbijane odločbe na podlagi tržne raziskave, ki so jo predložili francoski organi, ugotovila, da na povezavi na Korziko ni bilo presežkov zmogljivosti.
- 218 Noben od elementov, ki jih navaja tožeča stranka, ne more omajati te ugotovitve. Ravno nasprotno, očitek, da naj bi bilo na trgu preveč prostih zmogljivosti, se izkaže za neverodostojen, ker tožeča stranka, tako kot je že bilo ugotovljeno, sama poudarja, da je med leti 2000 in 2004 svoje prevoze na Korziko povečala za 109 % in da ji bo naročilo dvanajste ladje omogočilo, da za 70 % poveča svojo ponudbo na francoskih linijah. Tožeča stranka poleg tega ne predloži nobenega podatka glede splošne ponudbe. Za povrh iz uvodne izjave 170 izpodbijane odločbe, ki v okviru te tožbe ni izpodbijana, izhaja, da so predstavniki tožeče stranke na sestanku s Komisijo z dne 4. februarja 2003 navedli, da je trg prevozov med celinsko Francijo in Korziko „pozitiven, z rastjo 17 % med letoma 2000 in 2001 in 13 % med letoma 2001 in 2002“, s čimer potrjuje ugotovitev, do katere je Komisija prišla v uvodni izjavi 61 izpodbijane odločbe na podlagi tržne raziskave, ki so jo predstavili francoski organi in v skladu s katero naj bi trg stabilno rasel. Enako je treba pripomniti, da naj bi trg, v skladu z lastnimi številčnimi podatki tožeče stranke, ki jih ta navaja v repliki, porasel za 6,6 % v letih 2000–2001, za 8,3 % v letih 2001–2002 in, čeprav to predstavlja določeno ustavitev, za 1 % v letih 2002–2003. V zvezi s tem lahko poleg

tega občutna razlika med temi in prej navedenimi številčnimi podatki zbudi le dvome glede verodostojnosti teze tožeče stranke. Končno, glede številčnih podatkov, ki so v stališčih o intervencijah navedeni zato, da se dokaže zmanjšanje števila potnikov v začetku leta 2004, zadošča ugotovitev, da ne samo, da so ti podatki nastali po sprejemu izpodbijane odločbe, ampak, ker se nanašajo na eno samo leto, tudi ne morejo izpodbijati napovedi rasti za obdobje 2002–2006.

219 Iz tega izhaja, da noben od očitkov tožeče stranke ne more dokazati, da je Komisija storila očitno napako pri presoji s tem, da SNCM ni naložila, da se v celoti umakne s povezave Nica–Korzika.

220 Zato je treba očitke in trditve tožeče stranke glede obnove sposobnosti preživetja v celoti zavrniti.

— Preprečitev nedovoljenih izkrivljanj konkurence

221 Tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija napačno presodila izkrivljanje konkurence, ki je posledica dodelitve obravnavane pomoči in se ni vprašala o določenih izkrivljanjih, ki so se pokazala pri preučitvi omenjene pomoči.

222 Prvič je treba glede izkrivljanj konkurence, ki so posledica dodelitve obravnavane pomoči, opozoriti, da je Komisija v uvodni izjavi 312 izpodbijane odločbe ocenila, da je bilo v skladu s točko 39 smernic potrebno omejiti prisotnost SNCM na njenem zgodovinskem trgu, in sicer v povezavi s Korziko, kjer konkurira subjektom Skupnosti, kar ne velja za povezave z Magrebom. Tako je Komisija v skladu

z uvodnimi izjavami od 313 do 317, potem ko je ugotovila, da na trgu ni bilo presežkov zmogljivosti, priznala, da so bili za zmanjšanje prisotnosti SNCM na njenem trgu zadostni naslednji izravnalni ukrepi v neposredno korist njenim konkurentom: ukinitve povezave med Italijo in Korziko, ki jo zagotavlja Corsica Marittima, skoraj popoln umik iz povezave med Toulonom in Korziko, omejitev celotnega števila ponujenih prostih mest in števila povratnih voženj za vsako leto od leta 2003, zlasti na povezavi med Nico in Korziko, in prodaja štirih ladij. Poleg tega je Komisija za preprečitev, da bi SNCM presežna likvidna sredstva uporabila za agresivne dejavnosti, ki lahko povzročijo izkrivljanja na trgu, ocenila kot potrebno, da SNCM prepove financiranje novih vlaganj, razen stroškov prerazporeditve prevozov proti Magrebu, ki so vključeni v načrt za prestrukturiranje.

- 223 S temi očitki tožeča stranka, ne da bi izpodbijala prodajo ladij in skoraj popoln umik iz Toulona, izpodbija ugotovitve Komisije, kar zadeva neobstoj presežkov zmogljivosti, ukinitve povezav Italija–Korzika in omejitev števila povratnih voženj.
- 224 Prvič, glede tega, ali je na trgu presežek prostih zmogljivosti, zadošča ugotovitev, da so bile trditve tožeče stranke glede te točke že zavrnjene v točki 217 zgoraj. V tej fazi se je tožeča stranka omejila na to, da je v odgovor na stališče Francoske republike glede njenega nakupa nove ladje v letu 2004 dodala, da je bila njena odločitev sprejeta pred načrtom dokapitalizacije SNCM. Vendar pa je treba poleg dejstva, da tožeča stranka ne dokaže, da ta nakup ne bi bil opravljen, če bi bil načrt finančne sanacije znan, ugotoviti, da se, kot izhaja iz pritožbe, ki jo je na Komisijo zaradi zlorabe pomoči s strani SNCM 18. februarja 2004 vložila tožeča stranka, povečanje zmogljivosti, s katerim je začela na liniji Nica, ni omejilo na novo ladjo, pridobljeno v letu 2004, temveč je to povečevanje od leta 1996 stalno, in sicer z izgradnjo treh hitrih ladij v letu 1996 in dveh hitrih trajektov v letu 2001, kar ji je po njenih lastnih trditvah v letu 2004 omogočilo povečanje svojih zmogljivosti na tej liniji za 18,17 %.

- 225 Drugič, glede ukinitve povezave Italija–Korzika ni sporno, tako kot je poudarila tožeča stranka, da se je to zgodilo še januarja 2002, pred izvedbo načrta za prestrukturiranje. Vendar taka okoliščina ne more omenjenemu ukrepu odvzeti njegove lastnosti izravnalnega ukrepa v korist konkurentov z namenom, da zmanjša prisotnost SNCM na njenem trgu, glede na to, da se izkaže, da je bil umik iz te linije predviden v načrtu za prestrukturiranje, sprejetem 17. decembra 2001 in Komisiji priglašenem 18. februarja 2002. Tako kot Komisija upravičeno meni, je gospodarski subjekt tisti, ki sprejme ukrepe, potrebne za omejitev svoje škode in škode, ki je povzročena konkurenci. Čeprav bi bilo točno, tako kot meni tožeča stranka, da načrt za prestrukturiranje ni zasnoval umika iz obravnavane linije kot izravnalnega ukrepa v korist konkurence v smislu smernic, bi bila ta okoliščina neupoštevna, zato ker je gotovo, da je tak ukrep dejansko takšen, da zmanjša izkrivljanje konkurence, ki je posledica obravnavane pomoči.
- 226 Tretjič se glede omejitve povratnih voženj izkaže, da tožeča stranka Komisiji očita, da se je pri vzpostavitvi ukrepa oprla na število prepeljanih potnikov med celinsko Francijo in Korziko, kot je povzeto v uvodni izjavi 53, tabela 2, izpodbijane odločbe, in ne na število prostih mest, ki so bila dejansko ponujena.
- 227 Treba je poudariti, da je Komisija glede na besedilo člena 5 izreka izpodbijane odločbe naložila SNCM kot izravnalni ukrep v korist konkurentov omejitev letnega števila povratnih voženj ladij na različnih pomorskih povezavah s Korziko „s pragovi, določenimi s tabelo 3 [uvodne izjave 104 izpodbijane odločbe]“. Pri sklicevanju opombe 113 uvodne izjave 315 omenjene odločbe na uvodno izjavo 53, tabela 2, izpodbijane odločbe, ki med razlogi podaja pogoj ponovno naveden v členu 5 izreka, gre očitno za *lapsus calami* (za očitno pomoto).
- 228 Iz tega v nasprotju s tezo tožeče stranke izhaja, da omejitev povratnih voženj z namembnim krajem Korziko ni bila določena glede na število prepeljanih potnikov, temveč glede na število prevozov. Teza tožeče stranke zato temelji na napačnem razumevanju izpodbijane odločbe.

- 229 Vsekakor je treba opozoriti, da če Komisija v uvodni izjavi 315 izpodbijane odločbe navaja, da je SNCM iz naslova izravnalnih ukrepov v korist konkurentov naložila omejitve števila ponujenih prostih mest „in“ števila povratnih voženj za vsako leto od leta 2003 naprej, pa po drugi strani iz člena 5 izreka omenjene odločbe in uvodnih izjav 337, 363 in 364, ki obravnavajo ta pogoj, izhaja, da je kot pogoj za odobritev pomoči SNCM naložena samo omejitev letnega števila rotacij. Tako kot je na vprašanje Sodišča prve stopnje na obravnavi to potrdila Komisija, je treba zato šteti, da izpodbijana odločba SNCM ne nalaga nikakršne omejitve glede ponujenih prostih mest na teh ladjah.
- 230 Ob tem je treba ugotoviti, da tožeča stranka v okviru tega očitka ne navaja niti, v čem naj bi bile omejitve povratnih voženj, ki jih nalaga izpodbijana odločba, očitno neustrezne za zmanjšanje nedovoljenega izkrivljanja konkurence, ki je posledica dodelitve pomoči, niti v čem naj bi metoda, ki jo svetuje, pripeljala do naložitve drugačnih omejitev povratnih voženj, ki bi bile bolj primerne za zmanjšanje takega izkrivljanja.
- 231 V zvezi s tem je gotovo res, tako kot zatrjuje tožeča stranka, da omejitev povratnih voženj ni nujno v vsakem primeru enaka omejitvi števila mest, ker vse ladje SNCM nimajo enakih zmogljivosti in ker bi bila vsaj teoretično njihova namembnost lahko spremenjena, saj sporazum iz leta 2002 za izpolnjevanje obveznosti gospodarske javne službe zgolj „načelno“ določa uporabo vsake določene ladje na določeni liniji. V tem pogledu pojasnila, ki ga je na obravnavi razvila SNCM, in sicer da sporazum iz leta 2002 podpisnice razlagajo kot prepoved spremembe namembnosti ladij, ni mogoče sprejeti, zato ker je neposredno v nasprotju z besedilom tega sporazuma. Za nameček je treba poudariti, da je Komisija v uvodni izjavi 29(c) izpodbijane odločbe sama zapisala, da so ladje velikih hitrosti (v nadaljevanju: LVH) *Liamone* in *Asco* „v glavnem“ poslovale iz Nice.

- 232 Vendar je treba priznati, da omejitev števila povratnih voženj lahko prispeva k cilju omejitve zmogljivosti. V tem oziru je treba poudariti, da tožeča stranka ne izpodbija ugotovitve Komisije iz uvodne izjave 104 izpodbijane odločbe, in sicer da omejitev števila povratnih voženj, ki jo predvideva načrt za prestrukturiranje, ki je temelj pogoja, določenega v členu 5 izreka izpodbijane odločbe, povzroči zmanjšanje števila prostih mest za 28 % na vseh povezavah. Enako tožeča stranka tudi ni prerekala ugotovitve iz uvodne izjave 316 izpodbijane odločbe, v skladu s katero „SNCM glede na leto 2001 v celotnem Genovskem zalivu in Toulonu zmanjšuje svojo ponudbo za več kot milijon mest na leto, oziroma jo deli z več kot [dva] v takojšnji korist svojih konkurentov, čeprav so to povezave, ki beležijo najmočnejše rasti“.
- 233 Poleg tega je treba poudariti, da se zmanjšanje zmogljivosti, ki ga določa izpodbijana odločba, uresniči ne samo s pogojem povratnih voženj, ampak, tako kot izhaja iz uvodnih izjav od 315 do 317 in od 333 do 358, kot tudi členov 2 in 3 izreka omenjene odločbe, z vsemi pogoji, ki predvidevajo tudi zaprtje Corsica Marittima, skoraj popoln umik iz Toulona, odprodajo štirih ladij, odprodajo nestrateških deležev, omejitev flote na enajst ladij, ki ostanejo po odprodaji štirih ladij, in načelno prepovedjo obnavljanja teh ladij.
- 234 Zato je treba očitke tožeče stranke glede teh točk zavrni.
- 235 Drugič, kar zadeva domneven neobstoj preučitve določenih izkrivljanj konkurence, tožeča stranka Komisiji očita, da ni preverila vidikov državnih pomoči, ki so posledica pospešene davčne amortizacije, ki SNCM omogoča, da opravi predčasno amortizacijo *Liamone*.

- 236 Najprej je treba, v nasprotju s tem, kar meni tožeča stranka, ugotoviti, da zgodnja amortizacija *Liamone* ni posledica pospešene davčne amortizacije. Tako kot je že bilo poudarjeno zgoraj, je predčasna amortizacija posledica uporabe računovodskih pravil, v skladu s katerimi mora podjetje na podlagi načela previdnosti svojo bilanco popraviti tako, da knjiži izjemno amortizacijo, kakor hitro ugotovi, da ima del sredstev realno ali prodajno vrednost, ki je nižja od njihove računovodske vrednosti. Tako je v konkretnem primeru, kot izhaja iz uvodne izjave 144 izpodbijane odločbe, SNCM opravila tako izjemno amortizacijo v letu 2001 za znesek 14,8 milijona EUR pri ladji *Liamone*.
- 237 Ta izjemna amortizacija nima zveze s pospešeno davčno amortizacijo, ki jo dopušča francoska zakonodaja. Tako kot Komisija pojasnjuje v opombi 106 k uvodni izjavi 294 izpodbijane odločbe: „Pospešena amortizacija predstavlja razliko med linearno amortizacijo, ki zmanjšuje aktivo v bilanci, in padajočo amortizacijo, ki jo dovoljuje davčni zakon. Če padajoča amortizacija ni sprejeta kot metoda amortizacije pri vodenju računov, je razlika med to in linearno amortizacijo prenesena na pasivno stran bilance (pospešena amortizacija), ki jo francosko računovodstvo tradicionalno vključuje med lastna sredstva. Celotna amortizacija konec obdobja ostane enaka in ta sistem torej dopušča samo to, da se ta amortizacija vpiše predčasno, kar ima za posledico znižanje davka v prvih letih.“ V konkretnem primeru iz uvodne izjave 294 izpodbijane odločbe izhaja, da je SNCM v rubriko „predpisane rezervacije“ vknjižila pospešene amortizacije v znesku 60 milijonov EUR, in sicer amortizacije, ki nujno ne zadevajo *Liamone*.
- 238 Ta očitek, ki ga izpostavlja tožeča stranka, temelji na napačni predpostavki in ga je treba že samo iz tega razloga zavrniti.
- 239 Za nameček je treba ugotoviti, da tako kot meni Komisija, ne da bi ji tožeča stranka nasprotovala, mehanizem izjemne amortizacije, ki ga določajo nacionalni računovodski predpisi, ne more predstavljati pomoči v smislu člena 87(1) ES, ker je na voljo vsem podjetjem.

- 240 Glede očitka, ki je bil prvič izražen v repliki, in sicer da naj bi omenjena amortizacija SNCM omogočila, da s pomočmi pokrijejo potencialne izgube in s tem vnaprej pokrije potencialno tveganje, zadošča ugotovitev, da tožeča stranka ni izpodbijala, da so bili računovodski izkazi SNCM za leto 2001, ki so upoštevali omenjeno amortizacijo, pravilno potrjeni in da jih Sodišče prve stopnje ob neobstoju kakršnega koli dokaza v tej smeri ni dolžno preučiti. Komisija je torej v konkretnem primeru upravičeno ocenila, ne da bi storila očitno napako pri presoji, da je ta amortizacija za SNCM predstavljala strošek, ki se ga lahko v okviru njenega prestrukturiranja nadomesti z obravnavanimi pomočmi.
- 241 Končno pa je vsekakor treba, če je treba ta očitek razumeti, kot da je njegov namen izpodbijati pospešeno davčno amortizacijo, ki jo je opravila SNCM, ravno tako ugotoviti, da je tak sistem, ki ga določa nacionalni računovodski predpis, na voljo vsem podjetjem in zato kot tak ne more predstavljati državne pomoči v smislu člena 87(1) ES.
- 242 Iz teh razlogov je treba očitke in trditve tožeče stranke glede preprečitve nedovoljenega izkrivljanja konkurence v celoti zavrniti.

— Omejenost pomoči na najnižjo vsoto

- 243 Tožeča stranka meni, da odobrena pomoč glede na sredstva podjetja ni omejena na strogo najnižjo vsoto, ki je potrebna za to, da se omogoči prestrukturiranje SNCM. V zvezi s tem izpodbija znesek prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo, stroške socialnega načrta, amortizacijski znesek *Liamone* in znesek neto dohodkov od odprodaj ladij in nepremičnin, ki jih predvideva načrt za prestrukturiranje.

244 Najprej je treba opozoriti, da pomoč za prestrukturiranje, ki so jo priglasili francoski organi, znaša 76 milijonov EUR. Tako kot izhaja iz uvodne izjave 326 izpodbijane odločbe, to pomoč za prestrukturiranje sestavljata finančni in operativni del. Finančni del ustreza v preteklosti prenizkemu nadomestilu za gospodarsko javno službo. V uvodnih izjavah od 256 do 258 izpodbijane odločbe je Komisija ocenila, da ta finančni del ustreza izgubam, ki jih je SNCM imela zaradi izpolnjevanja svojih obveznosti gospodarske javne službe do vključno leta 2001. Kar zadeva operativni del, ta v skladu z uvodno izjavo 328 izpodbijane odločbe ustreza stroškom različnih ukrepov, ki jih predvideva načrt za prestrukturiranje.

245 V uvodnih izjavah od 256 do 258 izpodbijane odločbe je Komisija izračunala, da prenizko nadomestilo za gospodarsko javno službo, tako kot to opozarja v uvodni izjavi 327, znaša 53,48 milijona EUR. V uvodni izjavi 328 izpodbijane odločbe je Komisija sprejela, da stroški prestrukturiranja znašajo 46 milijonov EUR. Ta znesek v skladu z opombo 120 uvodne izjave 328 krije operativne ukrepe prestrukturiranja (31,2 milijona EUR) in amortizacijo *Liamone* (14,8 milijona EUR). Ker bi SNCM po odprodajah, ki jih predvideva načrt za prestrukturiranje, morala zaslužiti 21 milijonov EUR neto prihodka od odprodaj (uvodne izjave od 97 do 99 in 319 izpodbijane odločbe), je Komisija v uvodni izjavi 328 izpodbijane odločbe prišla do sklepa, da je bil znesek 76 milijonov EUR upravičen, da SNCM omogoči, da v najkrajšem času znova obnovi sposobnost preživetja, saj je Komisija ocenila, da podjetje ni zmožno najti drugih lastnih sredstev za financiranje svojega prestrukturiranja.

246 Da bi Komisija upoštevala morebitne prihodke od odprodaj nestrategskih deležev, ki jih nalaga člen 3 izreka izpodbijane odločbe, ki naj bi bili dopolnilo odprodajam, predvidenim v načrtu za prestrukturiranje, je odobrila, kot pojasnjuje v uvodnih izjavah 329, 357 in 358 izpodbijane odločbe, obravnavano pomoč za prestrukturiranje v skladu s členom 6 izreka omenjene odločbe samo do prvega obroka v znesku 66 milijonov EUR, s čimer si je pridržala svojo odobritev za drugi obrok v znesku 10 milijonov EUR. Če bi se izkazalo, da bi obravnavane odprodaje podjetju omogočile, da prejme več kot 10 milijonov EUR, tega drugega obroka SNCM ne bo

mogoče dodeliti. Nasprotno pa bi preostanek po odobritvi Komisije bil izplačan, če bi odprodaje sprostile zneske, ki so manjši od 10 milijonov EUR, vse ob upoštevanju prihodka od teh odprodaj.

247 S temi očitki o omejenosti pomoči na najnižjo vsoto želi tožeča stranka podvomiti v izračun zneska prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo (finančni del) in v stroške prestrukturiranja (operativni del).

248 Prvič, kar zadeva znesek prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo, je dovolj spomniti, da so očitki tožeče stranke glede utemeljenosti izpodbijane odločbe v tej točki že bili zavrjeni v točkah od 149 do 161 zgoraj. Dodatnega očitka, razvitega v tej fazi, in sicer da naj bi SNCM poleg tega opravila prevelike amortizacije za znesek 22,2 milijona EUR, ki ustreza skritim višjim vrednostim njene flote, ni mogoče sprejeti, ker je dovoljen amortizacijski delež sredstev zgolj posledica uporabe računovodskih pravil, ki jih tožeča stranka ne izpodbija. V vsakem primeru pa ob tem, da so bili računovodski izkazi SNCM, v katere so bile v preteklosti knjižene te amortizacije, potrjeni, Sodišče prve stopnje ni dolžno vanje podvomiti. Poleg tega je v točki 193 zgoraj že odločilo, da je Komisija lahko pravilno ugotovila, da stopnja zadolženosti SNCM in šibkost njenih denarnih tokov nista bili taki, da bi banko, ki ravna kot zasebni upnik in pod tržnimi pogoji, pripravili do tega, da SNCM ponudi dodatni kredit.

249 Drugič, glede zneska stroška prestrukturiranja tožeča stranka, prvič, operativnih ukrepov ne ocenjuje na 31,2 milijona EUR, temveč na 17,091 milijona EUR, pri čemer se opira na strošek socialnega načrta, ali na 16,86 milijona EUR, pri čemer se opira na znesek dodeljenih sredstev, ki je povzet v računovodskih izkazih SNCM za leto 2002.

- 250 Vendar pa je treba glede zneska 17,091 milijona EUR ugotoviti, da ta znesek, tako kot poleg tega jasno izhaja iz uvodne izjave 257, tabela 11, izpodbijane odločbe, zadeva zgolj strošek socialnega načrta, če se navezuje na linije z namembnim krajem Korziko. Obravnavano prestrukturiranje pa ne zadeva samo dejavnosti SNCM proti Korziki, temveč vse dejavnosti družbe, zlasti njene dejavnosti proti Magrebu. Glede zneska 16,86 milijona EUR sta Komisija in SNCM, ne da bi jima tožeča stranka ugovarjala, že pojasnila, da vsi stroški, povezani s prestrukturiranjem, niso mogli biti vpisani v konte, saj so predstavljali stroške vlaganj.
- 251 Ker se je tožeča stranka za nameček omejila na to, da je Komisiji na splošno očitala, da ni preverila realnega stroška socialnega načrta, ne da bi predložila druge dokaze, ki bi lahko izpodbijali znesek 31,2 milijona, povzet v izpodbijani odločbi, je treba za dokazano šteti, da ta znesek ustreza stroškom v zvezi z operativnimi ukrepi prestrukturiranja.
- 252 Drugič, tožeča stranka ocenjuje, da amortizacija *Liamone* ni upravičena.
- 253 Ker se tožeča stranka v tem oziru sklicuje na trditve, ki so že bile obravnavane v okviru drugih očitkov, jih je treba zavrniti iz istih razlogov, kot so navedeni v točkah 150 in 151 zgoraj.
- 254 Glede okoliščine, ki se očita v stališčih o intervencijah, in sicer da SNCM ni imela nikakršne obveznosti, da kupi preveliko LVH, ker se je sama v letu 1998 spraševala o stopnji nerazpoložljivosti svojih LVH, zadošča spomniti, da so bili očitki tožeče stranke za izpodbijanje odsotnosti znatnih prevelikih vlaganj ravno tako že zavrnjeni v točkah od 170 do 175 zgoraj. Vsekakor pa dvomi, ki jih glede donosnosti dveh

novih LVH v letu 1998 izraža SNCM, glede katerih je navedla, da naj bi bila vključitev teh ladij v obveznosti gospodarske javne službe odvisna od tega, ali je njihova poskusna uporaba pozitivna, ne morejo izpodbijati racionalnosti nakupa LVH v letu 2000. Enako velja za stališča, ki jih je v novinarskem članku z dne 4. novembra 2004 podal predsednik SNCM in na katerega se sklicuje tožeča stranka. Poleg dejstva, da takemu članku ne gre pripisati znatne dokazne moči, je treba ugotoviti, da se v njem predsednik, tako kot poudarja tožeča stranka, sprašuje o primernosti naročila *Liamone*, pa tudi dodaja, kar je tožeča stranka pozabila poudariti, da „so stranke v tistem času od družbe zahtevale ponudbo na visoki ravni“, medtem ko „danes [...] potnike predvsem zanima cena“, pri čemer je navedel, da je bila *Liamone* „soglasno pozdravljena ob njeni splavitvi“.

255 Tretjič, glede neto dohodka od odprodaj, ki jih predvideva načrt za prestrukturiranje, tožeča stranka Komisiji očita, da pri ugotavljanju omejenosti pomoči na najnižjo vsoto ni upoštevala neto dohodka od odprodaj nepremičnin, ki jih predvideva načrt za prestrukturiranje in ki so bile dejansko uresničene v letu 2003.

256 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Komisija po navedbi, da je za stroške v zvezi z operativnimi ukrepi prestrukturiranja sprejela številko 46 milijonov EUR, v uvodni izjavi 328 izpodbijane odločbe poudarila, da bi SNCM „po odprodajah, ki jih predvideva načrt za prestrukturiranje, morala zaslužiti 21 milijonov EUR neto prihodka od odprodaj“. V teh okoliščinah in ob upoštevanju dejstva, da preizkorno finančno nadomestilo za gospodarsko javno službo za obdobje med leti 1991 in 2001 znaša 53,48 milijona EUR, je Komisija v omenjeni uvodni izjavi sklenila, „da je znesek 76 milijonov evrov vsekakor opravičljiv zato, da podjetje v kratkem času obnovi sposobnost preživetja“.

257 Gotovo je, tako kot izhaja iz opombe 121 k uvodni izjavi 328 izpodbijane odločbe, ki se sklicuje na uvodne izjave od 97 do 101 omenjene odločbe, da se znesek 21 milijonov EUR, omenjen v uvodni izjavi 328 izpodbijane odločbe, nanaša na neto dohodek od odprodaj, naveden v uvodni izjavi 99 odločbe.

258 Treba je poudariti, da potem ko je Komisija na tem mestu sporne odločbe po eni strani v uvodni izjavi 97 opozorila, da je SNCM v svojem načrtu za prestrukturiranje predvidela prodajo štirih svojih ladij, v letu 2002, in sicer ladij *Napoléon*, *Liberté*, *Monte Rotondo* in LVH *Asco*, ladij glede katerih je pojasnjeno, da so vse, razen LVH *Asco*, prodane, in po drugi strani v uvodni izjavi 98 opozorila, da se tem odprodajam pridružuje trenutna odprodaja *Southern Trader*, je dalje navedla, da „je bil pričakovani prihodek od teh odprodaj 40 milijonov evrov, kar je ob upoštevanju preostalih vračil prispevek likvidnih sredstev (neto prihodek od odprodaj) 21 milijonov evrov“.

259 Vendar je treba ugotoviti, da je Komisija v uvodni izjavi 101 izpodbijane odločbe dodala:

„Vzporedno je [SNCM] v svojem načrtu za prestrukturiranje predvidela odprodajo nepremičnin, naloženih v svojih hčerinskih družbah (pisarne v Marseilleu). Te so bile v letu 2003 dejansko odprodane za 12 milijonov evrov neto dohodka od odprodaje in za višjo računovodsko vrednost 5,1 milijona evrov.“

260 Tako iz besedila sporne odločbe izhaja, da je Komisija ugotovila, da je SNCM v skladu s svojim načrtom za prestrukturiranje po eni strani glede prodaje ladij predvidela zaslužek neto dohodka od odprodaje v višini 21 milijonov EUR in po drugi strani glede prodaje nepremičnin dejansko slednje odprodala za znesek 12 milijonov neto prihodka od odprodaje.

261 V uvodni izjavi 328 izpodbijane odločbe pa je Komisija za določitev minimalnega zneska navedla samo, da bi SNCM morala zaslužiti 21 milijonov EUR neto prihodka od odprodaj, ne da bi se sklicevala na znesek 12 milijonov EUR iz uvodne izjave 101 omenjene odločbe, kar zadeva neto prihodek od odprodaje nepremičnin.

262 Za pojasnilo ugotovitve izpodbijane odločbe v tej točki je Komisija v fazi svojega odgovora na tožbo najprej menila, da prejemki, ki so posledica odprodaj nepremičnega premoženja, ob upoštevanju dejstva, da ima ustvarjena višja vrednost 5,1 milijona EUR obroben učinek na zmanjšanje finančnega dolga, niso bistveno spremenili analize, tako da je treba tveganje za obstoj presežnih likvidnih sredstev izključiti. Francoska republika in SNCM sta kot intervenientki v svojih pisanjih ravno tako podprli to tezo.

263 Dalje sta Komisija in SNCM v dupliki zatrjevali, da za določitev likvidnih sredstev, s katerimi bi lahko razpolagala SNCM, Komisija ni bila sposobna narediti izračunov zaradi nedoslednosti razpoložljivih številčnih podatkov v trenutku sprejema izpodbijane odločbe in zaradi nejasnosti, kaj točno predstavljajo. V tem oziru je Komisija poudarila, da so se številne odprodaje, ki jih zahteva izpodbijana odločba, prekrivale z odprodajami, predvidenimi v načrtu za prestrukturiranje, in niso bile izvedene na dan sprejema izpodbijane odločbe, da je bilo treba ob upoštevanju težav SNCM po sprejemu izpodbijane odločbe, da najde prevzemnika, določene neto prihodke od predvidenih odprodaj popraviti navzdol in da so bili številčni podatki, ki so jih navajali francoski organi, v veliki meri napovedi. Iz teh razlogov je Komisija pojasnila, da je ocenila likvidna sredstva, ki bi jih SNCM lahko razumno aktivirala, da bi v največji možni meri sama prevzela stroške načrta za prestrukturiranje pred sprejemom sporne odločbe in po njej.

264 Nobenega od teh pojasnil pa vendarle ni mogoče sprejeti za utemeljitev neupoštevanja neto prihodka od odprodaj nepremičnin.

265 Glede prvega pojasnila je treba opozoriti, da je treba v skladu s točko 40 smernic znesek pomoči „omejiti na najnižjo vsoto, ki bo še omogočila prestrukturiranje, ki ga je treba izvesti z vidika obstoječih finančnih virov podjetja“.

266 Iz tega sledi, da mora SNCM, tako kot Komisija priznava v odgovoru na pisna vprašanja Sodišča prve stopnje, celoten prihodek od odprodaje teh sredstev nameniti za financiranje načrta za prestrukturiranje, ker je v konkretnem primeru, v svojem načrtu za prestrukturiranje sprejela zavezo, da odproda ladje in nepremičnine, ki niso nujno potrebne. V nasprotju s tem, kar meni SNCM, posledica te obveznosti nikakor ni to, da upravičenca do pomoči zavezuje, da vsa svoja sredstva uporabi za zmanjšanje zneska dodeljene pomoči, temveč samo da uporabi vse vire, ki jih ustvarijo sredstva, ki se ne štejejo za nujno potrebno, za nadaljevanje dejavnosti podjetja v okviru njegovega prestrukturiranja. Tak prispevek upravičenca iz svojih lastnih sredstev v korist načrta za prestrukturiranje se zahteva, da pomoč v skladu s točko 40 smernic ostaja omejena na najnižjo vsoto, ki bo še omogočila prestrukturiranje, ki ga je treba izvesti z vidika obstoječih finančnih virov omenjenega podjetja, njegovih delničarjev in poslovne skupine, kateri pripada.

267 Tak je poleg tega pristop, ki mu Komisija sledi v sporni odločbi, ker prvič, iz uvodne izjave 328 omenjene odločbe izhaja, da je Komisija za to, da se prepriča o tem, da je pomoč omejena na najnižjo vsoto, od celotnega stroška za operativne ukrepe prestrukturiranja odštela znesek 21 milijonov EUR neto prihodka od odprodaje, ki je tam naveden, pri čemer je poleg tega pojasnila, da SNCM za financiranje svojega prestrukturiranja ni bila zmožna najti drugih lastnih virov. Drugič pa je Komisija upoštevala tudi obveznost, da znesek pomoči omeji na najnižjo vsoto s tem, da je v konkretnem primeru naložila plačilni sistem, ki je porazdeljen v času in vključuje sistem nadomestil. V skladu s členom 6 izreka izpodbijane odločbe je Komisija odobrila obravnavano pomoč samo do prvega obroka 66 milijonov evrov, saj je bilo izplačilo preostanka 10 milijonov pogojeno z rezultatom odprodaje več nestrategskih deležev, ki jo Komisija nalaga v členu 3 izreka omenjene odločbe. Treba je ugotoviti, da ta tehnika odobritve pomoči po obrokih odraža tudi dejstvo, da je Komisija

nameravala upoštevati ves prihodek od izvedenih odprodaj sredstev, ki niso nujno potrebna, ker mora, kot to navaja v uvodni izjavi 341 izpodbijane odločbe, prihodek od teh odprodaj „za toliko“ zmanjšati potrebo po pomoči, da se spoštuje zahteva po tem, da je pomoč v skladu z obveznostjo, določeno v točki 40 smernic, omejena na najnižjo vsoto.

268 Iz tega izhaja, da je imela Komisija pri določanju zneska na najnižjo vsoto omejene pomoči, dodeljene SNCM, obveznost, da upošteva celoten neto prihodek od odprodaj, ki se izvedejo pri uresničevanju načrta za prestrukturiranje.

269 V tem pogledu je neupoštevna očitana okoliščina, da znesek odobrene pomoči v izpodbijani odločbi SNCM ne omogoča, da prejme presežna likvidna sredstva.

270 Res je, da je Komisija v skladu s točko 40 smernic morala preveriti, tako kot je to storila v uvodni izjavi 330 izpodbijane odločbe, da obravnavana pomoč ni bi bila dodeljena v obliki ali višini zneska, ki je omogočil SNCM, da razpolaga s presežnimi likvidnimi sredstvi, ki bi jih lahko namenila za agresivne dejavnosti, ki lahko na trgu povzročijo izkrivljanje. Vendar okoliščina, da znesek pomoči, odobren z izpodbijano odločbo, dopušča, da se izogne takemu tveganju, ne more utemeljiti tega, da Komisija ni upoštevala neto prihodka od odprodaj nepremičnin, saj bi to upoštevanje lahko Komisijo pripeljalo do tega, da za združljivo razglasi pomoč v nižjem znesku, oziroma da, glede na okoliščine primera, obravnavano pomoč razglasi za nezdržljivo s skupnim trgom, kar bi v vsakem primeru *a fortiori* omogočilo izogib tveganju za izkrivljanje konkurence.

271 Zato je treba razlago Komisije, ki izhaja iz šibkih posledic neto prihodka od odprodaj nepremičnin za finančni položaj SNCM, zavrtniti.

- 272 Glede drugega pojasnila je treba opozoriti, da je Sodišče prve stopnje glede pomoči za prestrukturiranje že odločilo (zgoraj v točki 138 navedena sodba v zadevi Kneissl Dachstein proti Komisiji, točka 84), da Komisija ni dolžna oceniti posebnega stroška vsakega izmed ukrepov, ki jih mora sprejeti zadevno podjetje. Poleg tega, da je natančna ocena različnih stroškovnih postavk zaradi prihodnje narave predvidenih ukrepov v vsakem primeru negotova, se lahko Komisija pri izvrševanju svoje široke diskrecijske pravice omeji na splošno oceno.
- 273 Treba je torej priznati, da je imela Komisija ob upoštevanju težavnosti natančne presoje neto prihodka od odprodaj ladij in nepremičnin, ki ga predvideva načrt za prestrukturiranje, pri izvrševanju svoje široke diskrecijske pravice v konkretnem primeru načeloma pravico, da sprejme približno oceno omenjenega prihodka.
- 274 Vendar je treba v tem primeru, glede, prvič, odprodaje ladij ugotoviti, da je v uvodnih izjavah 97 in 98 izpodbijane odločbe Komisija navedla, da so tri ladje, katerih odprodaja je bila predvidena v načrtu za prestrukturiranje, in sicer *Napoléon*, *Liberté* in *Monte Rotondo*, že bile prodane, pri čemer samo NGV Asco ne najde kupca, in da je odprodaja *Southern Trader* v teku. Enako, če Komisija v uvodni izjavi 99 omenjene odločbe navaja, da je neto „pričakovani“ prihodek od teh odprodaj 21 milijonov EUR upoštevajoč preostala vračila, v isti uvodni izjavi ugotavlja, da „sta bili ladji *Monte Rotondo* in *Napoléon* odprodani v letu 2002“, medtem ko „sta ladji *Liberté* in *Southern Trader* bili ali bosta odprodani v letu 2003“, pri čemer je slednja ladja predmet prodajne ponudbe. Poleg tega v isti uvodni izjavi 99 izpodbijane odločbe Komisija ugotavlja, da „se je končni znesek neto prihodkov od odprodaj teh štirih ladij izkazal za višjega od predpostavljenih 1,2 milijona EUR“.
- 275 Zato je treba ugotoviti, da iz samega besedila izpodbijane odločbe izhaja, da je Komisija ob njenem sprejemu poznala dejanski znesek neto prihodkov od odprodaj več ladij, ker glede odprodaj štirih ladij ugotavlja obstoj višje vrednosti neto prihodka

od odprodaje, kot je znašala ocena. Ker se je odprodaja ladij *Napoléon* in *Monte Rotondo* zgodila v letu 2002, je treba šteti, da je Komisija, ob upoštevanju poteka časa med temi odprodajami in sprejemom izpodbijane odločbe, nujno morala razpolagati z vsemi podatki, ki so ji omogočali, da določi natančen znesek neto prihodka od njihovih odprodaj. Glede ladje *Liberté*, katere odprodaja se je zgodila v letu 2003 pred prejemom izpodbijane odločbe, je treba ravno tako ugotoviti, da je Komisija, z izjemo potrebe po tem, da se glede na okoliščine primera opravijo manjše prilagoditve, da se upošteva kasnejše stroške, ki se prištejejo prodajni ceni, morala na enak način nujno razpolagati z bistvenimi podatki, ki ji omogočajo izračun neto prihodka od odprodaje.

276 V odgovor na pisno vprašanje Sodišča prve stopnje je Komisija poleg tega potrdila, da so njene službe na podlagi podatkov, ki so jih francoski organi posredovali 14. maja 2003, oziroma dva meseca pred sprejemom izpodbijane odločbe, lahko določile presežek, ki je bil ustvarjen pri ladjah *Napoléon*, *Monte Rotondo* in *Liberté*.

277 Res je, da je Komisija po drugi strani glede pete ladje, in sicer *Southern Trader*, razpolagala samo z oceno njenega neto prihodka od odprodaje. Vendar glede te ladje iz člena 3 izreka izpodbijane odločbe izhaja, da je treba njeno odprodajo, tako kot upravičeno poudarja SNCM, upoštevati samo pri izplačilu drugega obroka pomoči, ker je bila ta ladja dana v najem eni izmed hčerinskih družb SNCM, in sicer Société méditerranéenne d'investissements et de participations (v nadaljevanju: SMIP), ki jo Komisija šteje za nestrateski delež. Tako člen 3, drugi odstavek, izreka izpodbijane odločbe določa, da lahko SNCM, namesto da slednjega odproda, proda edino sredstvo te družbe, tj. *Southern Trader*, in to hčerinsko družbo zapre. V odgovor na pisno vprašanje Sodišča prve stopnje glede te točke je Komisija zato potrdila, da neto prihodek od odprodaje *Southern Trader* ni bil vključen v znesek 21 milijonov EUR, naveden v uvodni izjavi 99 izpodbijane odločbe.

- 278 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je Komisija ob sprejemu izpodbijane odločbe morala razpolagati z dejanskim zneskom neto prihodka od odprodaje ladij, katerih prodajo je predvideval načrt za prestrukturiranje in ki so bile do dneva sprejema omenjene odločbe dejansko odprodane.
- 279 Drugič je treba glede neto prihodka od odprodaje nepremičnin opozoriti, da je Komisija v uvodni izjavi 101 izpodbijane odločbe navedla, da „[so bile nepremičnine] dejansko odprodane v letu 2003 za 12 milijonov neto prihodka od odprodaje in računovodsko višjo vrednost 5,1 milijona EUR“. Tako iz samega besedila te uvodne izjave izhaja, da Komisija zneska 12 milijonov EUR, ki je tam naveden, ni predstavila kot približno oceno, temveč kot natančno oceno neto prihodka od dejansko izpeljane odprodaje.
- 280 V odgovor na pisno vprašanje Sodišča prve stopnje je Komisija poleg tega potrdila, da znesek 12 milijonov EUR, ki je omenjen v uvodni izjavi 101 izpodbijane odločbe, izhaja iz podatkov, ki so jih dne 14. maja, oziroma približno dva meseca pred sprejemom izpodbijane odločbe, poslali francoski organi.
- 281 V teh okoliščinah, v nasprotju se tem, kar Komisija zagovarja v svojih pisanjih, ravno tako ni mogoče priznati, da znesek neto prihodka od odprodaj nepremičnin na dan sprejema izpodbijane odločbe ni bil gotovo in dokončno znan.
- 282 Iz besedila izpodbijane odločbe tako izhaja, da je Komisija morala ob njenem sprejemu tako glede ladij kot tudi nepremičnin, katerih odprodajo je predvideval načrt za prestrukturiranje in katere so bile v tistem trenutku že odprodane, razpolagati ne samo z oceno neto prihodka od odprodaje, zapisanega v omenjenem načrtu, ampak tudi z dejanskim zneskom omenjenega neto prihodka od odprodaje.

283 V teh okoliščinah in zlasti v luči načela prepovedi državnih pomoči, določenega s členom 87(1) ES, se Komisija za ta sredstva, za potrebe določitve na najnižjo vsoto omejene pomoči, ni mogla omejiti na to, da je v „velikih količinah“ napravila oceno likvidnih sredstev, s katerimi je razpolagala SNCM.

284 Ker je Komisija glede prodaje ladij v primerjavi z oceno 21 milijonov EUR, ki jo je navajal načrt za prestrukturiranje, ugotovila obstoj višje vrednosti neto prihodka od odprodaje, in kar zadeva odprodaje nepremičnin je ugotovila obstoj neto prihodka od odprodaje v višini 12 milijonov EUR, ni mogla, da ne bi storila očitne napake pri presoji pri določitvi najnižje vsote omejene pomoči v uvodni izjavi 328 izpodbijane odločbe, in sprejeti samo oceno 21 milijonov EUR, ki jo načrt za prestrukturiranje predvideva za odprodajo ladijskega premoženja.

285 Zato je treba zavrniti tudi razlago Komisije, ki izhaja iz netočnosti številčnih podatkov, ki so ji bili dostopni v trenutku sprejema izpodbijane odločbe.

286 V odgovor na pisna vprašanja Sodišča prve stopnje je Komisija v skladu z novim pojasnilom, ki ga ni v njenem odgovoru na tožbo in dupliki, opirajoč se na zaupne podatke, ki niso bili vloženi v spis predmetnega sodnega postopka pred Sodiščem prve stopnje, menila, da je neto prihodek od odprodaje v višini 21 milijonov EUR, naveden v uvodni izjavi 99 izpodbijane odločbe, v resnici zajemal tako odprodajo štirih ladij, omenjenih v uvodni izjavi 97 omenjene odločbe, in odprodajo nepremičnin, predvideno z načrtom za prestrukturiranje. Enako razlago je SNCM navajala v svoji intervencijski vlogi.

287 Vendar pa je treba, ne da bi bilo treba preveriti utemeljenost tega pojasnila na podlagi dokazov, na katere se sklicuje Komisija, opozoriti, da mora biti v skladu

z ustaljeno sodno prakso obrazložitev odločbe navedena v samem besedilu odločbe in da kasneje posredovana pojasnila Komisije, razen v izjemnih okoliščinah, ne morejo biti upoštevana (sodbe Sodišča prve stopnje z dne 2. julija 1992 v zadevi Dansk Pelsdyravlerforening proti Komisiji, T-61/89, Recueil str. II-1931, točka 131; z dne 14. maja 1998 v zadevi Buchmann proti Komisiji, T-295/94, Recueil str. II-813, točka 171, in z dne 15. septembra 1998 v združenih zadevah European Night Services in drugi proti Komisiji, T-374/94, T-375/94, T-384/94 in T-388/94, Recueil str. II-3141, točka 95). Iz tega sledi, da mora sama odločba zadostovati in da njena obrazložitev, medtem ko je zadevna odločba že predmet tožbe pred sodiščema Skupnosti, ne more biti posledica naknadno podanih pisnih ali ustnih pojasnil (sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. decembra 1996 v zadevi Rendo in drugi proti Komisiji, T-16/91, Recueil str. II-1827, točka 45).

288 V konkretnem primeru pa je treba ugotoviti, da pojasnila Komisije in SNCM, da je neto prihodek od odprodaj nepremičnin vključen v znesek 21 milijonov neto prihodka od odprodaje, ki je naveden v uvodni izjavi 99 izpodbijane odločbe, niso navedena v izpodbijani odločbi, kar je Komisija za nameček na obravnavi priznala v odgovoru na vprašanje Sodišča prve stopnje.

289 Vsekakor je treba ugotoviti, da to pojasnilo ki ga Komisija prepozno podaja, izpodbija (sama) izpodbijana odločba. Zato ker se uvodni izjavi 97 in 98 izpodbijane odločbe omejujeta na to, da omenjata samo odprodaje ladij, ki jih predvideva SNCM, ne da bi bile do te faze izpodbijane odločbe na kakršen koli način omenjene odprodaje nepremičnin, ki so prvič navedene v uvodni izjavi 101 izpodbijane odločbe, je treba ugotoviti, da se navedba v uvodni izjavi 99 omenjene odločbe, v skladu s katero je pričakovani prihodek od „teh“ odprodaj 21 milijonov EUR, nujno nanaša samo na odprodaje ladij, ki so bile navedene v prejšnjih uvodnih izjavah, in sicer v uvodnih izjavah 97 in 98. Enako navedba v uvodni izjavi 101 izpodbijane odločbe, v skladu s katero je SNCM „vzporedno“ predvidela odprodajo nepremičnin, ki so bile dejansko odprodane za 12 milijonov EUR neto prihodka od odprodaje nepremičnin, potrjuje, da je Komisija neto prihodek od odprodaj nepremičnin štela za ločenega od neto prihodka od odprodaje ladij in kot da se temu doda. Poleg tega je treba opozoriti, da niti uvodna izjava 328 niti uvodna izjava 341 izpodbijane

odločbe, kateri brez drugega pojasnila navajata obstoj neto prihodka od odprodaje v višini 21 milijonov EUR, ne dopuščata razlage, da omenjeni znesek poleg neto prihodka od odprodaje ladij vključuje tudi neto prihodek od odprodaje nepremičnin.

290 Iz tega sledi, da je treba zavrnilo pojasnilo Komisije in SNCM, v skladu s katerim znesek 21 milijonov EUR, upoštevan pri določitvi na najnižjo vsoto omejene pomoči v uvodni izjavi 328 izpodbijane odločbe, vključuje odprodajo nepremičnin.

291 Četudi predpostavljamo, kot zatrjujeta Komisija in SNCM, da je treba neto pričakovani prihodek od odprodaje v znesku 21 milijonov EUR, naveden v uvodni izjavi 99 izpodbijane odločbe, razumeti, kot da vključuje neto prihodek od odprodaje nepremičnin, pa to ne pomeni, da se Komisija ni mogla omejiti na to, da je v uvodni izjavi 328 omenjene odločbe upoštevala neto prihodek od odprodaje v znesku 21 milijonov EUR zato, da se prepriča o tem, da je pomoč omejena na najnižjo vsoto.

292 Če ni mogoče izključiti, da je bil neto prihodek od odprodaje ladij in nepremičnin v načrtu za prestrukturiranje ocenjen na 21 milijonov EUR, pa v nasprotju s tem kar Komisija zatrjuje na obravnavi, ni mogoče priznati, da se ima pravico opreti zgolj na napovedi, da ne zamuja s sprejetjem svoje odločbe, čeprav te napovedi ne ustrezajo dejanskemu stanju. Glede na to, da je bila ocena neto prihodka od prodaje v znesku 21 milijonov EUR iz načrta za prestrukturiranje ugotovljena v decembru 2001, tako kot izhaja iz opombe 31 k uvodni izjavi 88 izpodbijane odločbe, je bila Komisija ob upoštevanju zahtevane preveritve v skladu s smernicami, ali je pomoč nujno potrebna, dolžna popraviti omenjeno oceno, zato da upošteva dejanski položaj SNCM, kot je prevladal ob sprejetju omenjene odločbe skoraj 19 mesecev kasneje.

- 293 Posledično, če je upravičeno, kar zatrjuje SNCM, in sicer da je Komisija, po tem ko je imel SNCM pri odprodaji LVH *Asco* težave, pri sprejemu izpodbijane odločbe glede te ladje lahko upoštevala neto prihodek od odprodaje, ki je nižji kot je ocena, ki jo je sprejel načrt za prestrukturiranje, in tako omenjeno vrednost popravila navzdol, potem bi morala Komisija opraviti tudi morebitne popravke navzgor, ki lahko povišajo ocene glede drugih ladij.
- 294 V konkretnem primeru pa iz uvodnih izjav od 99 in 101 izpodbijane odločbe izhaja, da je SNCM, prvič, odprodala tri druge ladje, katerih prodajo je predvideval načrt za prestrukturiranje, kot tudi *Southern Trader*, in da se je končni znesek neto prihodkov od odprodaj teh štirih ladij izkazal za višjega od predvidenega za 1,2 milijona EUR in po drugi strani odprodala nepremičnine, katerih prodajo je omenjeni načrt predvideval za neto prihodek od odprodaje v višini 12 milijonov EUR.
- 295 Treba je ugotoviti, kar SNCM ne izpodbija, da zmanjšanje neto prihodka zaradi popravka navzdol, ki se nanaša samo na ladjo LVH *Asco*, ni tak, da bi v celoti nadomestil neupoštevanje teh elementov.
- 296 V svoji intervencijski vlogi je SNCM Sodišču prve stopnje za vsako izmed štirih ladij, katerih odprodajo je predvideval načrt za prestrukturiranje, predložil znesek, ki ustreza „realnim virom, ki so dostopni SNCM“. Tako kot je že bilo zgoraj ugotovljeno glede ladij *Napoléon* in *Monte Rotondo*, je treba, ker so bile te odprodane v letu 2002, ob upoštevanju poteka časa med temi odprodajami in sprejemom izpodbijane odločbe, šteti, da znesek, ki ga navaja SNCM, ustreza natančnemu znesku neto prihodka od odprodaje teh ladij. Enako je treba glede ladje *Liberté*, do katere odprodaje je prišlo v letu 2003 pred sprejemom izpodbijane odločbe, ugotoviti, da z izjemo potrebe po tem, da se vnesejo morebitne manjše

prilagoditve, znesek, naveden v intervencijski vlogi SNCM, približno ustreza znesku neto prihodka od odprodaje te ladje, ker je bila glavna podataka, ki omogočajo izračun tega zneska, znana v trenutku sprejema izpodbijane odločbe. Na obravnavi je SNCM poleg tega potrdila, da je bil znesek, ki je povzet v njeni intervencijski vlogi, zanesljiv.

297 Iz teh podatkov, ki jih je predložila SNCM pa izhaja, da je, tudi ob upoštevanju negativnega neto prihodka od odprodaje LVH *Asco*, dejanski znesek neto prihodka od odprodaje štirih obravnavanih ladij znašal okoli 16,5 milijona EUR, tako da je ob upoštevanju neto prihodka od odprodaje v višini 12 milijonov EUR, navedenega v uvodni izjavi 101 izpodbijane odločbe, za odprodajo nepremičnin skupni neto prihodek od odprodaje na razpolago SNCM v trenutku sprejema izpodbijane odločbe namesto zneska 21 milijonov EUR, ki ga je Komisija upoštevala v izpodbijani odločbi, moral znašati okoli 28,5 milijona EUR.

298 V zvezi s tem je treba zavrniti očitke SNCM, katerih namen je dokazati, da se znesek, sprejet v uvodni izjavi 101, nanaša na bruto prihodek od odprodaje, ker so v neposrednem nasprotju z besedilom te uvodne izjave. Glede očitka, da znesek sprejet v omenjeni uvodni izjavi, delno zadeva prodajo premoženja, ki je nujno potrebno za dejavnost podjetja, zadošča ugotovitev, da poleg tega, da ta trditev ni drugače podkrepljena, izpodbijana odločba, niti v uvodni izjavi 101 niti v uvodni izjavi 328 izpodbijane odločbe ne vsebuje nobenega elementa v tej smeri, ki bi utemeljil neupoštevanje neto prihodka od odprodaje teh nepremičnin. V vsakem primeru je treba opozoriti, da tudi ob upoštevanju številčnih podatkov, ki jih glede neto prihodka od odprodaje nepremičnin navaja SNCM, realni znesek virov, ki so na voljo tej družbi in ki ga ta navaja v svoji intervencijski vlogi, znaša 24,9 milijona EUR.

299 Komisija je glede vprašanja na to točko na obravnavi priznala, da je bil skupni znesek neto prihodka od odprodaje ladij in nepremičnin, s katerim je razpolagala ob sprejemu izpodbijane odločbe, višji od 21 milijonov EUR.

- 300 Zato iz zgoraj navedenega izhaja, da je pri izpodbijani odločbi podana očitna napaka pri presoji, zato ker ta za potrebe določitve zneska na najnižjo vsoto omenjene pomoči sprejema samo neto prihodek od odprodaje v znesku 21 milijonov EUR, medtem ko iz omenjene odločbe in pojasnil, posredovanih v okviru tega postopka, izhaja, da je Komisija na podlagi podatkov, ki jih je imela v trenutku sprejema izpodbijane odločbe, lahko ugotovila, da je bil neto prihodek od odprodaje višji od 21 milijonov EUR.
- 301 Nobena izmed drugih trditev, ki jih navajajo Komisija in intervenientki, te ugotovitve ne more izpodbijati.
- 302 Prvič je treba kot neutemeljen zavrni očitek, ki ga Komisija navaja v dupliki, da bo za bodočo preučitev drugega obroka 10 milijonov EUR na podlagi člena 6 izreka izpodbijane odločbe treba upoštevati neto prihodek od pričakovanih odprodaj nepremičnin in ladij, katerih odprodaja je bila določena v načrtu za prestrukturiranje in ki še niso bile odprodane na dan sprejema izpodbijane odločbe.
- 303 Če je točno, da člena 3 in 6 izreka izpodbijane odločbe predvidevata odbitek drugega obroka pomoči od neto prihodka odprodaje nepremičnin, ki jo je izvedla SNCM, izhaja iz besedila omenjenih členov, kot tudi uvodnih izjav 357 in 358, ki predstavljajo temelj vsega, da ta drugi obrok upošteva le prihodek od odprodaj nestrategskih deležev, ki jih Komisija nalaga kot pogoj za združljivost pomoči s skupnim trgovom; te odprodaje so izčrpno našteje v členu 3, prvi odstavek, izreka izpodbijane odločbe in zadevajo deleže v družbah Amadeus France, Compagnie Corse Méditerranée, société civile immobilière Schuman, SMIP in Someca.

- 304 Kot je Komisija v svojih odgovorih na pisna vprašanja in na obravnavi večkrat poudarila, nepremičnine, ki jih zajemajo zgoraj navedene določbe izreka izpodbijane odločbe, glede izplačila drugega obroka niso del obsega nepremičninske odprodaje, omenjene v uvodni izjavi 101 omenjene odločbe, ki jo je morala Komisija upoštevati za določitev najnižje vsote omejene pomoči v uvodni izjavi 328 omenjene odločbe. Glede ladje *Southern Trader*, ki jo ima SMIP, je Komisija v svojih odgovorih na pisna vprašanja pojasnila, da je zaradi nejasnosti glede prodaje te ladje v načrtu za prestrukturiranje v členu 3 izreka izpodbijane odločbe zahtevala njeno odprodajo, tako da omenjene ladje ni bilo treba šteti za sredstvo, ki je zajeto v znesku 21 milijonov EUR, zapisanem v načrtu za prestrukturiranje.
- 305 Iz tega sledi da, v nasprotju s tem, kar je Komisija predlagala v svojih pisanjih, neto prihodka od odprodaje nepremičnin, omenjenega v uvodni izjavi 101 izpodbijane odločbe, ni mogoče upoštevati pri izplačilu drugega obroka pomoči.
- 306 Zato možnost, ki jo ima Komisija, in sicer da kasneje presodi, če so pogoji za izplačilo drugega obroka izpolnjeni, v ničemer ne more vplivati na zgoraj navedene ugotovitve glede neupoštevanja celotnega neto prihodka od odprodaje sredstev, ki niso nujno potrebna za določitev najnižje vsote omejene pomoči.
- 307 Iz istega razloga Komisija ne more trditi, tako kot je to storila na obravnavi, da je s tem, da je odobrila pomoč prvega obroka 66 milijonov, zagotovila, da je omenjena pomoč omejena na najnižjo vsoto, ker bi jo upoštevanje neto prihodka od odprodaje nebitvenih sredstev, ki je višji od 21 milijonov EUR, načeloma moralo pripeljati do tega, da ugotovi, da znesek pomoči, ki so ga priglasili francoski organi, ni spoštoval zahteve, da mora biti pomoč omejena na najnižjo vsoto in da zato pogoji za razglasitev pomoči za združljivo z skupnim trgom ob uporabi člena 87(3)(c) ES niso bili izpolnjeni.

- 308 Drugič, glede okoliščine, na katero se je Komisija na kratko sklicevala, in sicer, da je bil znesek prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo podcenjen do konca leta 2001, zadošča ugotovitev, da je Komisija to okoliščino pravilno upoštevala pri ugotovitvi najnižje vsote omejenega zneska pomoči, ker je bil, tako kot izhaja zlasti iz uvodnih navedb 326 in 327 izpodbijane odločbe, del pomoči, ki so jo francoski organi priglasili kot pomoč za prestrukturiranje, ki naj bi omogočila „potegniti dokončno črto nad posledicami neustreznosti finančnih nadomestil ob uporabi [sporazuma iz leta 1991 in sporazuma iz leta 1996] glede na stroške poslovanja in stroške na terenu, ki so bili za to obdobje ugotovljeni na linijah, ki so predmet obveznosti gospodarske javne službe“, odobren za znesek 53,48 milijona EUR. Zato očitana okoliščina ni mogla biti drugič upoštevana za določitev zneska neto prihodka od odprodaje nebitvenih sredstev, ki mora biti odštet za izračun zneska najnižje pomoči.
- 309 Tretjič, ker zadeva trditev SNCM, da so lahko na koncu sprejeti stroški prestrukturiranja v skladu z izpodbijano odločbo, tj. 25 milijonov EUR (46 milijonov EUR minus 21 milijonov EUR) in znesek prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo, tj. 53,48 milijona EUR, skupaj upravičili do 78,48 milijona EUR pomoči za prestrukturiranje, ki tako dopušča maržo 2,48 milijona EUR, zadošča ugotovitev, da se pomoč, ki so jo priglasili francoski organi, ni nanašala na pomoč 78,48 milijona EUR temveč na 76 milijonov. Sodišče prve stopnje pa ni tisto, ki v okviru predloga za razglasitev ničnosti odloča o zakonitosti zneska pomoči, ki je drugačen od zneska pomoči, ki jo je obravnavala Komisija, pri čemer bi s svojo presojo nadomestilo presojo slednje (sodba Sodišča prve stopnje z dne 22. oktobra 1996 v združenih zadevah SNCF in British Railways proti Komisiji, T-79/95 in T-80/95, Recueil str. II-1491, točka 64). Poleg tega je treba opozoriti, da je razlika, ki jo očita SNCM, nepomembna glede na napako, ki je bila v njeno korist storjena v okviru določitve zneska neto prihodka od odprodaj sredstev, ki niso nujno potrebna.
- 310 Četrtič, kar zadeva očitek SNCM, da znesek pomoči v strogem pomenu obsega samo 22,5 milijona EUR, oziroma razliko med finančno injekcijo države Francije in prenizkim nadomestilom za gospodarsko javno službo, in tako ustreza 48 % stroškov prestrukturiranja, ki znašajo 46 milijonov EUR, ta temelji na napačni predpostavki,

da znesek prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo ne predstavlja državne pomoči v smislu člena 87(1) ES. Za tak primer pa bi šlo samo, če bi bili glede tega dela finančne injekcije izpolnjeni pogoji, navedeni v sodbi v zadevi Altmark Trans in Regierungspräsidium Magdeburg (točka 105 zgoraj). Vendar pa Sodišče prve stopnje v okviru spora za razglasitev ničnosti ni tisto, ki s svojo presojo nadomesti presojo Komisije (zgoraj v točki 309 navedena sodba v zadevi SNCF in British Railways proti Komisiji, točka 64).

311 Ta preudarek je še toliko bolj nujen v konkretnem primeru, ker je Komisija v izpodbijani odločbi, tako kot zlasti izhaja iz uvodnih izjav 260 in 326, izrecno ocenila, da je treba, čeprav bi bilo znesek prenizkega finančnega nadomestila za gospodarsko javno službo mogoče utemeljiti na podlagi člena 86(2) ES, celotno obravnavano pomoč 76 milijonov EUR preučiti kot pomoč za prestrukturiranje, vključno z delom, ki ustreza prenizkemu nadomestilu za gospodarsko javno službo, zato ker je bila obravnavana pomoč priglašena kot pomoč za prestrukturiranje in ker je obnova sposobnosti preživetja zahtevala, da omenjena pomoč omogoči tudi povračilo dolgov, nastalih zaradi tega prenizkega nadomestila.

312 V teh okoliščinah se izkaže, da skupni znesek obravnavane pomoči, in sicer 76 milijonov EUR, predstavlja približno 76 % celotnega stroška prestrukturiranja, ki ob seštevku prenizkega nadomestila za gospodarsko javno službo v znesku 53,48 milijona EUR in stroška prestrukturiranja v znesku 46 milijonov evrov, znaša 99,48 milijona evrov. Poleg tega je treba, tudi zgolj ob upoštevanju zneska prvega obroka 66 milijonov evrov, ugotoviti, da omenjeni obrok še zmeraj predstavlja okoli 66 % omenjenega celotnega stroška.

313 Vsekakor tudi ob predpostavki, da bi bili pogoji, navedeni v sodbi v zadevi Altmark Trans in Regierungspräsidium Magdeburg (točka 105 zgoraj) izpolnjeni, dejstvo, da je pomoč v tem primeru manj kot 50 % stroškov prestrukturiranja, ne omaje ugotovitve, da ta pomoč, ob neupoštevanju celotnega neto prihodka od odprodaj

izvedenih pri izvajanju načrta za prestrukturiranje, kljub temu ostaja prekomerna. Tako kot je bilo navedeno zgoraj, se mora v skladu s točko 40 smernic pomoč za prestrukturiranje omejiti na „najnižjo [potrebno] vsoto“ ob upoštevanju finančnih zmožnosti podjetja, pridobljenih zlasti s prodajo določenih sredstev, če niso nujno potrebna za preživetje podjetja.

- 314 Petič in končno, glede očitka Francoske republike v njenih pisanjih, da naj bi ostale metode ocene, ki so jih predstavili francoski organi, omogočile utemeljitev zneska, ki je po vrednosti enak obravnavani pomoči, zadošča ugotovitev, da je Komisija v uvodnih izjavah od 320 do 325 izpodbijane odločbe te metode izrecno zavrnila, da je sprejela alternativno metodo, ki jo je izdelala sama.
- 315 Zato je treba skleniti, da je očitek tožeče stranke glede neupoštevanja celotnega neto prihodka od odprodaj sredstev, ki niso nujno potrebna, s strani Komisije pri določitvi na najnižjo vsoto omejene pomoči, utemeljen, zaradi česar je pri izpodbijani odločbi glede tega vprašanja podana očitna napaka pri presoji.

Ugotovitve glede drugega tožbenega razloga

- 316 Iz vseh zgoraj navedenih ugotovitev izhaja, da je treba drugi tožbeni razlog, ki izhaja iz kršitve člena 87(3)(c) ES in smernic, zavrniti, ker je v izpodbijani odločbi dejansko stanje napačno ugotovljeno in so pri njej podane očitne napake pri presoji, z izjemo očitka, ki izhaja iz napačne presoje omejenosti pomoči na najnižjo vsoto.

- 317 Ker se omejenost pomoči na najnižjo vsoto, tako kot Komisija navaja v točkah 19 in 20 smernic, veže na pogoj iz člena 87(3)(c) ES, v skladu s katerim pomoč, da je lahko razglašena za združljivo s skupnim trgov, ne sme spremeniti trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi, iz tega izhaja, da se napaka, zaradi katere je izpodbijana odločba nezakonita, nanaša na enega izmed pogojev, ki jih člen 87(3)(c) ES določa, da je pomoč lahko razglašena za združljivo s skupnim trgov.
- 318 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da pogoji, da bi Komisija obravnavano pomoč lahko razglasila za združljivo s skupnim trgov, v konkretnem primeru niso bili izpolnjeni. Zato je imela v konkretnem primeru napaka, zaradi katere je izpodbijana odločba nezakonita, odločilen vpliv na rezultat (sodba Sodišča prve stopnje z dne 14. maja 2002 v zadevi Graphischer Maschinenbau proti Komisiji, T-126/99, Recueil str. II-2427, točka 49).
- 319 Ker ima določitev najnižje vsote omejene pomoči bistven pomen v splošni strukturi izpodbijane odločbe (zgoraj v točki 62 navedena sodba v zadevi Westdeutsche Landesbank Girozentrale proti Komisiji, točka 420) in ker Sodišče prve stopnje v okviru spora za razglasitev ničnosti ni tisto, ki s svojo presojo nadomesti presojo Komisije (zgoraj v točki 309 navedena sodba v zadevi SNCF in British Railways proti Komisiji, točka 64), je treba to odločbo razglasiti za nično, ne da bi bilo treba obravnavati utemeljenost očitkov tožeče stranke glede pogojev, ki jih nalaga izpodbijana odločba.
- 320 Zlasti ni mogoče izključiti, da bi Komisija posebej v luči sodbe v zadevi Altmark Trans in Regierungspräsidium Magdeburg (točka 105 zgoraj), ob upoštevanju člena 87(1) ES lahko podala novo presojo o naravi državne pomoči obravnavanega ukrepa oziroma vsaj njegovega dela in da bi glede na okoliščine primera morala spremeniti pogoje, ki jih nalaga izpodbijana odločba, kolikor omenjeni pogoji ostajajo

potrebni ob upoštevanju zneska ukrepa, ki predstavlja državno pomoč (glej v tem smislu zgoraj v točki 309 navedeno sodbo SNCF in British Railways proti Komisiji, točka 64).

321 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba izpodbijano odločbo razglasiti za nično.

Stroški

322 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker Komisija s svojimi predlogi ni uspela in kar je tožeča stranka to predlagala, se Komisiji naloži plačilo njenih stroškov in stroškov tožeče stranke.

323 V skladu s členom 87(4), tretji pododstavek, Poslovnika SNCM kot intervenient nosi svoje stroške.

324 V skladu s členom 87(4), prvi pododstavek, Poslovnika države članice, ki se kot intervenienti udeležijo postopka, nosijo svoje stroške. Zato se Francoski republiki naloži plačilo njenih stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (tretji senat)

razsodilo:

- 1. Sklep Komisije 2004/166/ES z dne 9. julija 2003 o pomoči za prestrukturiranje, ki jo bo Francija namenila družbi Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM), se razglasi za ničn.**
- 2. Komisija nosi stroške tožeče stranke in svoje stroške.**
- 3. Francoska republika in SNCM nosita svoje stroške.**

Jaeger

Tiili

Czúcz

Razglašeno na javni obravnavi v Luksemburgu, 15. junija 2005.

Sodni tajnik

Predsednik

H. Jung

M. Jaeger

Stvarno kazalo

Pravni okvir	II - 2206
Dejansko stanje	II - 2208
1. Zadevne pomorske družbe	II - 2208
2. Obveznosti gospodarske javne službe glede pomorskih povezav med celinsko Francijo in Korziko	II - 2209
Upravni postopek	II - 2211
1. Pomoč družbi SNCM za nadomestitev obveznosti gospodarske javne službe v okviru sporazuma iz leta 1991 in sporazuma iz leta 1996	II - 2211
2. Državne pomoči za reševanje in prestrukturiranje v korist SNCM	II - 2212
Postopek in predlogi strank	II - 2220
Pravno stanje	II - 2222
1. Predhodna ugotovitev glede posledic odločbe z dne 8. septembra 2004 za to tožbo	II - 2222
2. Prvi tožbeni razlog, ki izhaja iz kršitve člena 253 ES zaradi nezadostne obrazložitve izpodbijane odločbe	II - 2223
Predhodne ugotovitve glede obsega tožbenega razloga	II - 2224
Očitki glede obrazložitve izpodbijane odločbe	II - 2227
Uvodne ugotovitve	II - 2227
Narava obravnavanega ukrepa in narava dela pomoči kot nadomestila za gospodarsko javno službo	II - 2229
Odprava dvomov, zaradi katerih je bil uveden formalni postopek preiskave	II - 2236
	II - 2303

Presoja obnove sposobnosti preživetja	II - 2241
Realističnost predvidevanj prestrukturiranja	II - 2244
Določitev nestrateških deležev	II - 2246
Ugotovitev glede prvega tožbenega razloga	II - 2248
3. Drugi tožbeni razlog, ki izhaja iz kršitve člena 87(3)(c) ES, Uredbe št. 659/1999 in smernic, ker je v izpodbijani odločbi dejansko stanje napačno ugotovljeno in so pri njej podane očitne napake pri presoji	II - 2248
Predhodne ugotovitve glede nadzora, ki ga izvaja Sodišče prve stopnje	II - 2248
Očitki glede utemeljenosti izpodbijane odločbe	II - 2250
Presoja dela pomoči kot nadomestila za gospodarsko javno službo	II - 2251
Analiza vzrokov, ki so pripeljali do finančnih težav SNCM	II - 2255
Spoštovanje smernic	II - 2259
— Status podjetja v težavah družbe SNCM	II - 2260
— Obnova sposobnosti preživetja	II - 2265
— Preprečitev nedovoljenih izkrivljanj konkurence	II - 2272
— Omejenost pomoči na najnižjo vsoto	II - 2278
Ugotovitve glede drugega tožbenega razloga	II - 2299
Stroški	II - 2301